

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · període entre legislatures · sèrie D · número 5

Diputació Permanent

Sessió 5, dijous 23 de maig de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Manifestació de condol per la mort de l'expresident del Parlament Joan Rigol i Roig	3
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	4
Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya 203-00043/13	4
Decret llei 5/2024, del 24 d'abril, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents de suport al sector agrari afectat greument per la situació de sequera i s'adopten altres mesures urgents de caràcter econòmic i administratiu 203-00044/13	14
Decret llei 6/2024, del 24 d'abril, de mesures urgents en matèria d'habitatge 203-00045/13	23
Paraules de comiat de Carlos Carrizosa Torres	39

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 5

La sessió s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels membres de la Mesa de la Diputació Permanent Alba Vergés i Bosch, vicepresidenta primera; Assumpta Escarp Gibert, vicepresidenta segona; Aurora Madaula i Giménez, secretària primera, i Ferran Pedret i Santos, secretari segon. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat major.

Hi són presents Raúl Moreno Montaña, David Pérez Ibáñez i Alicia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Josep M. Jové Lladó, Jordi Orobitg i Solé, Raquel Sans Guerra i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Albert Batet i Canadell, Francesc de Dalmasas i Thió, Josep Rius i Alcaraz i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Catalunya; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. d'En Comú Podem; Carlos Carrizosa Torres, pel G. P. de Ciudadans, i Alejandro Fernández Álvarez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, David Mascort i Subiranas, acompanyat del secretari general d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Josep Vidal i Fàbrega, i la consellera de Territori, Ester Capella i Farré.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per paliar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya (tram. 203-00043/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

2. Decret llei 5/2024, del 24 d'abril, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents de suport al sector agrari afectat greument per la situació de sequera i s'adopten altres mesures urgents de caràcter econòmic i administratiu (tram. 203-00044/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

3. Decret llei 6/2024, del 24 d'abril, de mesures urgents en matèria d'habitatge (tram. 203-00045/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

La presidenta

Bon dia –hi som tots–, diputats i diputades, començaria la Diputació Permanent.

Manifestació de condol per la mort de l'expresident del Parlament Joan Rigol i Roig

I abans de començar, i tal com es va acordar en la darrera reunió de representants dels grups parlamentaris, farem tot seguit un minut de silenci en memòria del president del Parlament de Catalunya del 1999 al 2003, el molt honorable senyor Joan Rigol i Roig, traspassat el 7 de maig.

I sí que aquí m'agradaria fer unes paraules pel president Rigol, una persona que tots els que el van conèixer..., humanista, d'aquelles que sempre buscava el consens, dialogant i que va representar molt bé, com a president del Parlament de Catalunya, el país. I sí que diria que, si el poguéssim resumir, seria d'aquelles grans persones, constructores de democràcia, de diàleg i fins i tot constructores de país, que sempre va defensar molt bé el que és l'esperit nacional del nostre país. I amb aquella voluntat de tirar endavant, molt vinculat amb tota la societat catalana i amb aquella estima sobretot per construir país i construir Catalunya.

Vol dir que..., si els hi sembla, fem un minut de silenci en record d'ell.

(La cambra serveix un minut de silenci.)

Moltes gràcies.

I a continuació els faig avinent que un diputat ha delegat el seu vot per aquesta sessió de la Diputació Permanent, el senyor Ruben Wagensberg i Ramon, en la diputada Marta Vilalta i Torres.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

I així mateix els informo que, en compliment amb allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 866 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya

203-00043/13

Amb això anem pel primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de la conca fluvial de Catalunya.

I, en primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, si vol venir aquí a la Mesa, el conseller senyor David Mascort i Subiranas.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)

Gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, diputats, diputades, bon dia a tots i totes. La principal raó d'aquest decret llei és seguir assegurant amb la màxima normalitat possible el proveïment d'aigua a la població i a totes les activitats econòmiques. És un paquet de mesures de suport als municipis per gestionar l'aigua i, per tant, la vida en el seu municipi. És la forma d'actuar que ha tingut aquest Govern fins ara, que és intentar consensuar totes les mesures amb totes les parts implicades i els ajuntaments són una eina bàsica a l'hora de gestionar aquesta crisi, bàsicament perquè tenen les competències en baixa.

La forma de gestionar-ho, en aquest cas, per poder fer front de manera més eficient i efectiva la gestió d'aquesta sequera..., en aquest decret llei seguim treballant per la gestió de forma quirúrgica i adaptada a les circumstàncies de cada moment. Perquè no és fins que s'implementa un pla –com el pla especial de la sequera, pensat en una època en la qual no hi ha sequera, dissenyat i escrit en aquell moment–, que es veuen les seves mancances.

Aquest decret llei va estar molt treballat a nivell tècnic, tant amb l'Associació Catalana de Municipis com amb la Federació de Municipis de Catalunya. Un total de cinc reunions tècniques, amb ambdues. El 3 de gener, amb mi mateix, la primera. El 9 de febrer, on l'Associació Catalana de Municipis comunica que ja té una proposta a punt per modificar el règim sancionador. El 26 de febrer una reunió presencial on s'analitzen les propostes. L'11 de març, una altra amb les diputacions, en aquell cas també, i amb mi mateix. El 13 de març, una altra. I el 27 de març, amb la proposta definitiva d'acord, amb els conseqüents intercanvis de missatges, de correus, de whatsapps, validant l'acord.

I, finalment, una reunió prevista per al 8 d'abril, de la presidenta de l'associació i el president de la federació amb mi mateix per escenificar l'acord, reunió que va caure a l'últim moment pel motiu de la campanya, del moment preelectoral en el qual estàvem.

Entro en matèria. El decret llei recull tres grans blocs de propostes. Primer, la reforma del règim sancionador; el segon, la introducció d'una mesura d'ajornament i/o fraccionament de pagaments sense interessos de les sancions imposades, i el tercer són tres concrecions del pla especial de sequera: un establiment de llindars de referència en el consum d'aigua, tant a nivell d'ús domèstic com per als establiments d'allotjament turístic; la segona, la concreció dels refugis climàtics, i la tercera, la concreció d'un règim especial per a les instal·lacions de dessalinitzadores d'aigua de mar de titularitat privada.

La primera mesura, per tant, és la reforma del règim sancionador per incomplir el PES. Fins ara se sancionava per dos conceptes: l'excés de consum i els danys ocasionats al medi, de manera que si un municipi superava la dotació permesa, la dotació màxima, rebia una sanció tant per l'excés de consum com pels danys ocasionats al medi. Les dues sancions se sumaven i l'import resultant era el que el municipi havia de pagar. El que proposem en el decret llei és que només hi hagi una sanció, que sigui la de l'excés de consum i no la dels danys, que aquesta s'elimina. Aquesta modificació es proposa amb la voluntat de que l'esforç dels municipis vagi dirigit a consolidar l'aprovació d'ordenances, l'execució d'actuacions diferents d'estalvi i eficiència i, per tant, la reducció de les dotacions mensuals.

S'hi afegeixen també, més enllà d'aquesta concreció, tots uns criteris de graduació de la sanció que han de permetre adaptar la quantia de la sanció a la gravetat dels fets. Aquests criteris són la reducció dels volums lliurats per l'abastament de la població durant el trimestre natural, que tinguin una ordenança sobre l'estalvi d'aigua aprovada, que hagin sol·licitat una subvenció destinada a millorar l'eficiència de la xarxa en baixa, l'execució per part de l'entitat local d'actuacions destinades a reduir el consum municipal i l'aprovació per part de l'entitat local d'un pla d'inversions i obres per a la millora i optimització de la xarxa.

També es proposa que la temporalitat de les sancions sigui de tres mesos i no d'un mes, de manera que així, primer, millorem la seguretat jurídica, atès que fins ara no estava definida per una norma de rang legal, i segona, perquè així es té en compte la tendència de l'evolució del consum en un període més dilatat, no d'un mes concret, sinó que si han anat fent actuacions es va veient la reducció del consum i se'n veuran beneficiats a l'hora de rebre les sancions.

La segona part és que afegim una nova disposició addicional, la tercera, a la Llei 9/2023, de 19 de maig, per introduir una mesura destinada a facilitar l'ajornament i/o el fraccionament del pagament sense interessos de les sancions imposades als ens locals per incompliment del PES. Avui, la llei general pressupostària no permet cobrar les sancions de manera ajornada sense cobrar també interessos. Per tant, amb aquesta modificació, els ajuntaments poden sol·licitar ajornar o fraccionar el pagament sense que es generin interessos de demora, sempre que es demani mentre està encara en vigor el període de pagament en termini voluntari i no es demani un ajornament o fraccionament superior a dotze mesos.

El tercer paquet de mesures, deia, són tres concrecions que s'inclouen en el PES. El primer, l'establiment d'uns llindars de referència en el consum d'aigua tant en l'ús domèstic com també per als allotjaments turístics. El PES ja contempla que els ajuntaments puguin fer aquests llindars, puguin establir aquests llindars, però no fa cap recomanació de quins han de ser. I el que fem ara és millorar la seguretat jurídica dels ajuntaments, establint aquests llindars de referència que varien en funció de l'estat en el qual es trobin, en la situació que es trobin del PES.

En excepcionalitat, si són 230 litres, el límit que posem màxim de consum d'aigua per a ús domèstic és de 115, que és la meitat, i així en tots els estadis, eh? En

emergència 1, pels 200 són 100; pels 180 són 90 en emergència 2, i en emergència 3, pels 160 de total són 80.

El que fem també és establir aquests llindars màxims de referència pels establiments d'allotjament turístic oberts al públic, de manera que assimilem els llindars d'ús domèstic als llindars d'ús turístic. Aquests llindars sempre seran de referència, però seran d'obligat compliment quan el municipi s'excedeixi durant tres mesos seguits de la seva dotació màxima establerta. Per exemple, si un municipi té una dotació de 230 litres habitants/dia i durant tres mesos s'ha excedit d'aquests 230, entren en obligatorietat aquests llindars, tant pel consum domèstic com pel consum turístic. Si un altre no excedeix, no entren en obligatorietat i sí segueixen estant com a referència.

Per què ho fem això? Perquè els establiments d'ús turístic estan connectats normalment a la xarxa de distribució en les mateixes condicions de subministrament que els domicilis. I, per tant, tot i que no són usos purament domèstics, són tractats avui, amb aquest PES, amb la màxima prioritat d'ús davant d'altres usos com els industrials, els agraris o els ramaders, que no tenen el mateix control que els altres, sinó que tenen el mateix control que els usos domèstics.

Però també perquè les dades demostren que el turista, el nostre visitant, consumeix més aigua que un ciutadà, i ho diu el propi estudi del Gremi d'Hotels de Barcelona, que es xifra, en la mitjana de totes les categories, en 163,5 litres. Per tant, l'únic que proposem en aquest decret llei és garantir que un visitant o un ciutadà de Catalunya tingui els mateixos drets i els mateixos deures quant al consum d'aigua.

La segona concreció que fem del pla especial de sequera, del pla d'emergència, és un aclariment sobre la definició de «refugis climàtics». Tots sabem que les onades de calor tenen un impacte sobre la salut, que generen un risc alt i evident sobre aquesta. L'increment d'hospitalitzacions que veiem cada any en episodis d'aquests és evident. L'estiu del 22 vam tenir 17.458 defuncions i d'aquestes, les dades ens diuen que 2.700 són considerades un excés de mortalitat que es dedueix que és pels episodis de calor. De fet, l'estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic ja diu que hem de fer el possible per reduir l'impacte de temperatures extremes en la salut.

El que fem és possibilitar l'emplenament de piscines municipals que actuïn com a refugi climàtic en els municipis que així ho considerin. Es proposa que els plans d'emergència en situacions de sequera municipals puguin admetre el reompliment d'aquestes piscines quan hagin estat declarades refugis climàtics, en les quantitats indispensables per garantir la qualitat sanitària de l'aigua, sempre que, establint mesures addicionals, es compensi aquest consum d'aigua.

També estableix els criteris per tal que una piscina pugui ser declarada refugi climàtic. Sempre parlem d'equipaments públics, que l'equipament sigui imprescindible per garantir un espai i per reduir l'efecte de les altes temperatures, però també poden ser equipaments privats quan tinguin un acord amb l'ajuntament perquè passin a ser d'ús públic obert a la ciutadania amb les mateixes condicions de preu que les piscines públiques.

I per acabar, un règim especial per a les dessalinitzadores d'aigua de mar privades. Aquesta era una nova aportació de recursos que no estava contemplada en el PES, no estava prevista, i que no compromet la resta de recursos hídrics del sistema. Per tant, en base a aquests dos elements, considerem raonable admetre una flexibilització de les restriccions del PES de manera que els usuaris privats que assumeixen el cost d'aquestes instal·lacions puguin obtenir un tracte diferenciat que faci viable la seva inversió.

La modificació del PES que es proposa és afegir un nou apartat, el 5.8, excloent de les limitacions de l'ús d'aigua sobre les instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar de titularitat privada, incloent alguns requisits, com són que l'usuari o la comunitat d'usuaris disposi de la corresponent concessió d'ús privatiu del domini públic hidràulic, que l'usuari o la comunitat d'usuaris la utilitzin per al manteniment de

l'activitat econòmica que exerceixin i el corresponent manteniment dels llocs de treball d'aquesta activitat; també que l'usuari o la comunitat d'usuaris presentin un pla d'estalvi de consum d'aigua respecte al consum que tenen en situació de normalitat; que l'arribada d'aigua es faci en aquests punts amb un emmagatzematge periòdic de mínim set dies, i que aquestes comunitats d'usuaris ofereixin l'entrada a la comunitat a explotacions agrícoles o ramaderes que tinguin dificultats en el subministrament d'aigua.

Per tant, aquest és el contingut del decret llei i els demano que tinguin a bé validar-lo perquè així els ajuntaments del nostre país puguin seguir treballant amb millors condicions en la gestió d'aquesta sequera.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. A continuació, passem a la intervenció dels representants dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. I aquest torn de paraula serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar en la darrera reunió de representants i té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. Permetin-me en primer lloc, atès que és la primera ocasió que tenim de fer-ho en seu parlamentària, ho hem fet d'altres maneres, adherir el meu grup parlamentari a l'expressió de condol, respecte i l'elogi a la figura del president Rigol.

En segon terme, i ja entrant en la matèria, crec que podem convenir tots i totes que el fet que hi hagi hagut un règim de pluja recent que encaixa més o menys amb el patró que hauria de ser habitual pel mes de maig, no hauria de servir com a pretext o com a excusa per posposar accions necessàries per assegurar una gestió sostenible i segura dels recursos hídrics a Catalunya.

El cert és que venim d'un context d'una sequera que no només és severa sinó molt duradora i que, per tant, cal fer una reflexió i cal passar l'acció sobre la millora en general del cicle de l'aigua a Catalunya i això inclou, evidentment, també millora i construcció d'infraestructures com ara embassaments, dessaladores, sistemes de reutilització d'aigua i un seguit de polítiques públiques que cal anar posant en marxa.

Saben també –ha estat la tònica del darrer any, almenys, sinó més– quins han estat els elements centrals de la crítica del nostre grup parlamentari a la gestió de la sequera per part del Govern de la Generalitat de Catalunya. En general, ens ha semblat que ha estat de reacció tardana, ha seguit unes polítiques erràtiques, amb certa improvisació i que s'ha descarregat sovint sobre els ajuntaments moltes responsabilitats, i, en aquest sentit, el decret que avui examinem no ens sembla una excepció; de fet, hi ha hagut un moment en què dubtava, conseller, si ens estàvem referint al mateix decret o no. Ho he preguntat perquè l'ha caracteritzat vostè com un paquet d'ajudes als ajuntaments. A nosaltres ens sembla que difícilment es pot definir així el decret que avui estem debatent.

Té, sens dubte, un seguit de mesures que afecten els ajuntaments, en alguns casos de manera molt clara, en qüestions relacionades amb la modificació del règim sancionador i en altres, efectivament, traslladant-los molt la responsabilitat respecte a la qüestió dels plans de sequera, el cens de refugis climàtics i decisions al voltant de la possibilitat de reomplir piscines o no. A nosaltres ens sembla que cal claredat i que el decret deixa alguns dubtes importants interpretatius i ens sembla que cal també que efectivament hi hagi una actitud de donar suport als ajuntaments, de donar eines, recursos als ajuntaments, de coordinar-se amb els ajuntaments, en definitiva.

Poso alguns exemples. Ens preguntàvem, què passa amb les piscines que es troben en escenaris d'emergència; efectivament, es poden reomplir si es troben en el cens de refugis climàtics del pla d'emergència municipal i s'hi apliquen mesures

d'estalvi equivalents al que significa aquest reomplir les piscines, no?, però, clar, qui ha de fer aquest cens, declaració, el control, la gestió? Doncs recau en els ajuntaments. Amb quins recursos? Amb els propis perquè, diguem-ne, deleguen absolutament aquestes responsabilitats i no acompanyen.

Una piscina privada pot ser un refugi climàtic? Sí, sempre que existeixi –ho ha explicat vostè–, sempre que existeixi acord amb l'ajuntament o es trobi en aquest cens que ha de fer l'ajuntament. Però què passa amb l'aforament, amb qüestions relacionades amb la seguretat, amb la presència o no de socorristes, amb temes relacionats amb la salut pública, amb la qualitat de l'aigua, amb el tema del preu de les entrades? Doncs la resposta literal que ens traslladen que va donar el departament és que el decret llei no aborda aquests detalls i la seva funció és determinar el marc necessari perquè els municipis puguin establir refugis climàtics en la seva població on es pugui protegir de les onades de calor i que la casuística del funcionament dependrà de cada cas i serà cada ajuntament qui haurà de regular el seu funcionament.

Bé, a nosaltres ens sembla que valdria la pena dialogar més amb les entitats municipalistes, amb els ajuntaments, dialogar més amb la resta d'actors i ens sembla, per tant, que el proper Govern, sigui quin sigui, ha de modificar aquest decret per augmentar-ne, diguem-ne, la precisió i dotar-lo del consens necessari i de l'acompanyament als ajuntaments a qui en el fons acaben descarregant tota la responsabilitat.

En fi, nosaltres pensem que s'hauria d'haver atès la petició que li fèiem en la seva compareixença de deixar aquest decret sobre la taula i negociar-lo més i millor però, tenint en compte les circumstàncies en les que es produeix aquest debat, nosaltres no tenim intenció de bloquejar-lo i, per tant, ens abstindrem.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta, i d'entrada també, en nom de Junts per Catalunya, sumar-nos a aquest sentit condol i record al president Rigol, així mateix volem afegir-nos també al condol per les víctimes que hi van haver divendres passat a l'Afganistan, a les tres persones catalanes i la resta de persones afectades també per aquests assassinats i també aquest condol fer-lo extensiu a les seves famílies.

Respecte a la qüestió que ens ocupa, efectivament Catalunya continua avui en una situació d'emergència davant la sequera; la sequera no s'ha acabat. És veritat que aquests darrers dies les pluges que hi han hagut aquestes darreres setmanes han fet que l'estat dels embassaments hagi millorat molt i molt el panorama. Els embassaments de les conques internes han passat d'un divuit per cent a un vint-i-vuit per cent i ens n'alegrem; sabem que aquestes dades no són suficients. Aquesta amenaça del canvi climàtic a què ens enfrontem ens indica que episodis com els de la sequera que estem patint no són anecdòtics i que per tant hem d'estar preparats i per aquest motiu des de Junts per Catalunya també volem trametre aquest missatge de prudència per continuar estalviant el màxim possible d'aigua durant tot aquest temps.

També volem reafirmar la necessitat d'impulsar al més aviat possible totes les infraestructures necessàries per tal d'estar preparats per a nous episodis. Com vam fer amb la llei de la sequera impulsada per Junts per Catalunya defensem fermament que totes aquelles mesures sobre la gestió del cicle de l'aigua siguin treballades i acordades, no només amb les forces parlamentàries sinó també amb els principals actors socials i econòmics del país i d'una manera molt especial amb tot el món municipal, amb tots els municipis.

Tanmateix, conscients de la realitat del país els anuncio també que el nostre grup parlamentari ens abstindrem; una abstenció perquè, com ja hem dit, creiem que haurien d'haver participat des d'un inici tots els sectors i en especial aquestes adminis-

tracions locals que en definitiva són les que pateixen també de primera mà aquesta situació i que han d'aplicar en bona part aquestes mesures.

Al mateix temps i pels motius exposats, creiem fermament que mesures d'aquestes característiques haurien de tenir prèviament a la seva aprovació per part del Govern aquest consens parlamentari necessari, i per aquesta raó, en cas que prosperi la validació d'aquest decret, sollicitaríem que es tramités com a projecte de llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari de VOX té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies presidenta. Des de VOX també ens sumem al condol per la mort de la figura d'en Rigol, del president i també evidentment condemnem les víctimes de l'atemptat islamista a Afganistan, que eren tres turistes espanyols de províncies catalanes, de Girona i de Barcelona.

En cuanto al decreto, nos encontramos nuevamente tratando temas de gestión del agua por culpa de la inacción de la Generalitat durante quince años –esto hay que recordarlo cada vez porque parece que, si no, la responsabilidad es de los turistas, o de los ciudadanos o de las empresas–; en los últimos quince años, los gobiernos indistintos de Esquerra, de Junts, del PSC no han hecho nada. En lugar de invertir en infraestructuras hídricas, han despilfarrado el dinero de los catalanes y tenemos muchos ejemplos: la red catalana del agua..., desde lo que son las plantas de distribución hasta los hogares, se pierde el veinticinco por ciento y me parece una calamidad; se despilfarran más de 130.000 millones de litros de agua por mal mantenimiento de tuberías al año.

La Agencia Catalana del Agua no ha ejecutado nunca el cien por cien de su presupuesto, estamos en torno al cincuenta por ciento de media en los últimos años. Cataluña cuenta en su litoral..., no tenía que tener problemas de agua porque como siempre decimos, nieva, llueve a veces –este año poco, ahora un poquito más– y tenemos mar, o sea, no tendríamos que tener problemas de agua; lo que tenemos es un problema de políticos que no gestionan la retención de agua como en cualquier país civilizado.

En los seiscientos kilómetros de costa solo tenemos dos plantas desaladoras, y la del Tordera no se hace porque tienen problemas para que llegue la electricidad, porque ningún político..., ningún alcalde quiere que pase una línea de alta tensión por su pueblo, y claro, por eso el Gobierno aprueba este tipo de decretos, con el objeto de crear este concepto extraño de «refugio climático», que los municipios puedan incluir piscinas públicas y privadas, para que estén abiertas a la ciudadanía. Se trata de un nuevo atentado al derecho a la propiedad privada, es una medida totalmente disparatada y que genera una manifiesta inseguridad jurídica, como ha manifestado en muchos aspectos un diputado anteriormente.

Segundo, equipara el consumo de agua para el turismo con el doméstico –la verdad es que no tiene sentido, está fuera de la realidad–; tercero, regulan el tema de las desaladoras móviles privadas y modifican el régimen sancionador ampliando un poco el periodo de análisis de mensual a trimestral.

Bien, el problema de la sequía, como siempre hemos dicho desde VOX, no es un tema medioambiental, es un tema político; es un tema de falta de retención de agua, simplemente es eso, porque, evidentemente, como he dicho, en Cataluña no tendría que haber problemas de retención de agua; estamos en una región rica en agua, tenemos recursos suficientes con la nieve, con la lluvia y con el mar para que no nos falte agua y que la podamos distribuir y consumir adecuadamente. El problema es que llevamos quince años parados.

Evidentemente votaremos en contra de este decreto por querer cargar la responsabilidad de los políticos en los ciudadanos y en las empresas y porque va en contra de la actividad turística y de la propiedad privada.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, diputats, diputades i resta de persones assistents. A nosaltres ens sembla que aquest decret bàsicament adapta el pla de sequera a la iniciativa de la indústria turística i a l'impuls de dessalinitzadores privades. Ens sembla que flexibilitza les restriccions als consumidors que tinguin dessalinitzadores privades, que bàsicament són hotels i complexos de luxe, i equipara les restriccions a turistes i residents. Ens sembla que és un error haver trigat més de quaranta-dos mesos a posar restriccions al sector turístic. Això ens indica que l'estiu passat les aixetes eren obertes per al turisme i, quan vam marcar el novembre, el país estava en sequera extrema i no van patir cap restricció.

Dit això, algunes consideracions concretes sobre el decret. A nosaltres ens sembla que les dessalinitzadores privades són un model perillós, que ronda el negoci-nisme climàtic pel que fa al consum energètic i al cost mediambiental i ens sembla que no es pot començar a obrir portes al negoci de l'aigua segons les capacitats privades. Ens sembla que cal qüestionar-nos el model i els números pel que fa als milions i milions de turistes que venen per dies i el consum que tenen i que això cal contraposar-ho als sectors essencials. Ens sembla que no és lògic posar més dessalinitzadores per fer front a les demandes turístiques amb la consegüent factura elèctrica o ambiental o amb el consegüent augment de cost que té l'aigua regenerada i que repercutirà en les factures de tots i totes.

Per altra banda, també, i com ja s'ha comentat, ens sembla que és un error passar als ajuntaments sobre la seva teulada tot el que fa referència als refugis climàtics a través de l'adaptació de piscines privades. Ens sembla que és complicat controlar aforaments, controls sanitaris, socorristes, entrades, etcètera, i que, per tant, es posa en el focus els ajuntaments.

En tot cas, el plantejament que fem és que ens sembla que l'aigua és un bé escàs, que és un bé finit i que és estratègic per al país. Nosaltres entenem que s'ha de tractar com a un recurs natural i nacional i que ha d'estar al servei de la població i del país i no al camp qui pugui i a qui tingui més recursos per accedir-hi i ens sembla que, en aquest sentit, les dessalinitzadores privades són una bombolla en la qual no s'hi hauria d'entrar.

Com ja s'ha dit, recordem que el consum dels turistes és de 2,5 vegades el consum dels recursos hídrics d'una persona resident i que, per tant, és un error afrontar la sequera des d'aquesta perspectiva. Nosaltres creiem que cal un canvi de model, que cal una planificació econòmica en funció de les necessitats reals del país i que cal que responguem si hem de prioritzar l'aigua per a l'agricultura, per a la indústria i per a la població o ho hem de fer per als hotels i la massificació turística. A nosaltres ens sembla que cal fer-ho pels béns essencials i que cal contraposar-ho a aquests usos recreatius que generen un gran benefici econòmic per a pocs, però un treball precari i unes derivades d'especulació immobiliària, preu de l'habitatge, etcètera, per a la majoria de la població.

Ens sembla que aquest decret, malauradament, és un bon resum de com el Govern ha afrontat la sequera, restringint a tots els sectors, però portant entre cotons el lobby turístic i que, per tant, l'aposta ha de ser totalment la contrària: cal expropiar les concessions d'aigua –ho permet la mateixa llei sobre sequera– per garantir la supervivència dels sectors econòmics cabdals com la pagesia, i cal una moratòria al

turisme, no només al consum d'aigua, que, finalment, tres anys més tard, es limita el seu consum en termes domèstics. El que cal és reconèixer que durant aquests darrers anys els turistes han tingut barra lliure –exemple clar el 2023, com explicàvem abans–, que tenim una situació molt difícil als embassaments i que, per tant, ens va acostar i ens va portar també a aquesta fase d'emergència.

Per tant, em sembla que no n'hi ha prou amb limitar el consum i que cal limitar fins i tot les pernoctacions de turisme, el número de turistes i el turisme massiu que, en definitiva, està arruinant el nostre país. Per totes aquestes raons, nosaltres votarem en contra d'aquest decret.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. A veure, jo crec que, en primer lloc, hem de celebrar que les reserves d'aigua han crescut, que ja no ens trobem en fase d'emergència per sequera. Jo crec que és una bona notícia després de mesos molt durs per al país, però, en qualsevol cas, això no vol dir que la situació estiga solucionada i cal ser prudents.

I nosaltres, quan parlem de fer front a la sequera, parlem d'abordar-ho des de tres perspectives. La primera és planificació, la segona és equitat i la tercera és una nova cultura de l'aigua.

Sobre planificació, jo crec que no és el moment ara d'entrar-hi. Ja hem dit en reiterades ocasions que el Govern ha arribat tard a la gestió de la sequera, no només aquest Govern, sinó també tots els anteriors. I jo crec que aquí, si n'hi ha una responsabilitat important en què aquest país no tinga les dessaladores en marxa suficients per fer front a la situació que estem patint, evidentment, és de Convergència, que en el seu moment va decidir que no es feien dessaladores en el nostre país perquè eren massa cares. I jo sí que hi vull insistir, no deixen de ser una infraestructura estratègica i se podrien haver sufragat des dels pressupostos de Catalunya, però és cert que Esquerra Republicana tampoc va revertir aquesta situació.

En qualsevol cas, jo crec que sí que és el moment, per un costat, d'accelerar les infraestructures pendents, com les dessalinitzadores de Foix i la Tordera, de la reparació de canonades i també de la recuperació dels aqüífers contaminats.

Sobre el tema de l'equitat. Venim d'un temps que hi ha hagut fortes restriccions, especialment per la pagesia, on han arribat fins al vuitanta per cent, també per a la indústria, i no hem vist aquestes restriccions ni aquest esforç per part d'una altra activitat econòmica com és el turisme. I aquest decret, el nostre parer, segueix establint una situació de desigualtat, de greuges i de privilegis entre veïns i veïnes i turistes, entre diferents sectors econòmics, privilegiant el turisme. No podem compartir de cap de les maneres la utilització de dessalinitzadores privades i, a més, li passa la patata calenta als ajuntaments. I, per tant, nosaltres no compartim aquesta visió que es planteja des del decret.

I sobre la nova cultura de l'aigua, també voldria dir: l'aigua és un dret humà, l'aigua és un bé comú i, per tant, el que necessitem és avançar en la gestió pública de l'aigua i també un nou model productiu que deixi enrere per sempre macroprojectes fracassats com el Hard Rock o com l'ampliació de l'aeroport del Prat.

I per tot això, són tres pilars que nosaltres hem vist que el Govern de la Generalitat, doncs, no ha abordat d'aquesta manera durant aquesta legislatura, que tampoc la visió que planteja ara mateix en aquest decret dona resposta a les necessitats actuals i a aquesta nova cultura de l'aigua, que és imprescindible, i, per tant, nosaltres hi votarem en contra.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidenta. Solamente para, también, sumarme al pésame por el fallecimiento del presidente Rigol, también por los asesinatos producidos en Afganistán, en la persona..., de ciudadanos españoles.

Y también para anunciar que nosotros nos..., mi grupo se va a abstener en este decreto.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, presidenta. Evidentment, nosaltres també iniciem aquesta intervenció per sumar-nos al condol a la família del senyor Rigol i el reconeixement a la seva trajectòria i figura. Traslladar també la nostra consternació davant de l'atemptat terrorista a l'Afganistan i, també, el condol als familiars i amics de les víctimes.

Bé, el decret que es presenta avui no deixa de ser la continuació lògica d'una política absolutament erràtica en la gestió de l'aigua, que hem criticat i que hem denunciat reiteradament, no la compartim, creiem que és improvisada, que respon a canvis de criteris absurds, que no aborda els problemes estructurals reals per solucionar la qüestió i que, a més, desvia constantment les responsabilitats cap als ajuntaments, les empreses i els particulars.

O sigui, crec que és un resum de les raons per les quals no podem donar suport a aquest decret i hi votarem en contra.

Gràcies.

La presidenta

I té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. També des d'Esquerra Republicana volem mostrar el nostre condol al president Rigol.

I, en aquest sentit, doncs entrar també en matèria del decret. Agraïm les explicacions avui al conseller. Seguim en sequera, malgrat les pluges d'aquests últims dies i setmanes –benvingudes siguin–, però el cert és que, doncs, segueixen també totes les actuacions que ha dut a terme aquest Govern. De fet, venim d'un pla especial de sequera aprovat des de l'any 2020, que es va posar en aplicació l'any 2021, i des de llavors s'han combinat les accions d'emergència, aquelles necessàries, d'ajuda, però també les accions estructurals. I, de fet, s'estan fent moltes inversions en infraestructures que no s'havien fet al llarg dels últims deu, quinze anys.

Per tant, sí, planificació, seguiment, adaptant-ho a les circumstàncies, malgrat la complexitat que té la gestió d'una sequera d'aquestes característiques.

I també aquelles accions quirúrgiques, com veiem en aquest decret i en altres decrets que hem pogut debatre, que s'han anat fent, aquestes mesures quirúrgiques, a mesura que s'avançava en l'aplicació del pla especial de la sequera i s'anava actualitzant la situació.

En aquest decret hi ha una sèrie de mesures que afecten els ajuntaments, i per això també volem posar en relleu, tal com ha explicat el conseller, que es treballés amb les entitats municipalistes. És la manera de treballar aquelles qüestions normatives que afecten al país i que, en especial, doncs també afecten al món local, que es pogués consensuar algunes de les mesures que demanen els mateixos ajuntaments, sobretot

també perquè les competències en aigua, en baixa, són municipals, i, per tant, aquí no es tracta de delegar cap responsabilitat. Això no ho fa pas la Generalitat, el que fa és assumir la corresponsabilitat de cadascú per gestionar una sequera, que ja sabem tots i totes que és complex, i fer-ho des de la cooperació institucional, que és el que s'ha de fer.

Posem en relleu, amb aquesta mirada al món local, una inversió determinant en ajuts per millorar l'eficiència de les xarxes municipals, 128 milions d'euros. Es va ampliar la dotació inicial justament per poder cobrir doncs la major part de municipis. Més de set-cents municipis es beneficiaran d'aquestes ajudes per a això, no?, fer millores en les xarxes municipals, que són mesures estructurals que quedaran ja per a un futur.

I en aquest decret hi trobem, doncs, noves eines. S'ha criticat molt el règim sancionador en debats que ens han precedit, però és que al costat de les ajudes, al costat del treball amb el món local, és necessari també tenir una eina que permeti incidir quan les coses no es fan bé, no com a càstig, sinó com a incentiu, perquè si hi ha excessos de consum, doncs s'ha d'actuar per poder revertir aquesta situació.

Nosaltres veiem positiu que hi pugui haver aquesta reforma per adaptar el règim sancionador a les circumstàncies i també que es doni seguretat jurídica.

També valorem positivament la introducció d'una mesura d'ajornament o de fraccionament de les sancions d'acord amb la feina que s'està fent des del món local.

I creiem que és absolutament necessari l'establiment d'aquests llindars de referència, que incloguin també els allotjaments turístics, perquè no hi hagi, justament, privilegi en els usos de l'aigua. Hi han sectors que han fet molts esforços al nostre país, com el de la pagesia, el de la ramaderia, el de la indústria, i el sector turístic també ho ha de fer.

I per tant, en aquest decret trobem de forma explícita mesures en aquest sentit, a través d'aquest establiment dels llindars de referència, que també té en compte aquests consums del sector turístic, perquè quan es passi dels límits pugui haver-hi un control.

I també voldria fer una referència al tema dels refugis climàtics, que malgrat que ho ha explicat molt bé, se n'ha fet molta demagògia i crec que encara se'n segueix fent, de demagògia. I és ben simple: garantir que les piscines públiques puguin ser declarades com a refugis climàtics i garantir que on no hi ha aquestes piscines públiques, estem parlant de pobles d'interior però també de la zona costanera, però, en tot cas, de pobles d'interior, doncs es puguin habilitar piscines privades com a refugis climàtics, piscines privades d'ús públic, estem parlant de piscines de centres esportius, de clubs o d'algunes cases de colònies. Per tant, ni comunitats de veïns o de propietaris ni piscines privades d'allotjaments turístics, sinó qüestions que ja s'han fet altres vegades. I, per tant, que es pugui fer això, que puguin tenir les eines els ajuntaments per fer-ho.

De fet, hi ha un document de la mateixa conselleria al servei dels ajuntaments per tenir una guia de com poder fer aquesta declaració dels refugis climàtics i és més senzill del que a vegades algú vol fer creure.

En tot cas, estem parlant de mesures positives que se sumen a les fetes amb anterioritat. Aquest decret no està aïllat, se suma a tots els decrets, a la llei que també vam fer en aquest Parlament, a totes les mesures del pla especial de la sequera, perquè es tracta de gestionar la sequera amb l'expertesa, adaptant-ho a les circumstàncies i a l'evolució de tot plegat.

I el que fa aquest Govern és deixar el país preparat perquè en deu anys no ens torni a passar el que ens hem trobat en aquesta ocasió, que és que no s'havien fet les mesures amb anterioritat, no s'havien fet les infraestructures de país que pertocaven i, per tant, ara sí que es fan i cal seguir per aquí.

Nosaltres, evidentment, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs acabat el debat, procedirem ara a la votació. I d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació. Passem, doncs, a aquesta votació sobre la validació del Decret llei 4/2024.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat seria vots a favor, del partit d'Esquerra, 6 vots; vots en contra, del partit de VOX, de la CUP, de comuns i del Grup Mixt, 4 vots, i abstencions per part del Partit Socialista, de Junts i de Ciutadans, 12 vots.

Vol dir que, vist el resultat de la votació, el Decret llei 4/2024... *(Veus de fons.)* Exacte. Ha estat validat per 6 vots a favor, 4 en contra i 12 abstencions.

(Veus de fons.) No, perquè el de Ciutadans... *(Veus de fons.)* S'ha abstingut. Sí? D'acord? *(Pausa.)*

I atès que hi ha hagut una petició per part..., doncs, perquè aquest decret llei sigui tramitat com a projecte de llei, passariem a votació ara, si volen, doncs, que aquest decret es passi com a projecte de llei. Passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs els resultats serien... A veure, serien: vots a favor de que el decret llei passi a ser projecte de llei, serien, doncs, 7 vots a favor per part de Junts i VOX. *(Veus de fons.)* Ah, perdó. Doncs serien 8 vots a favor, 6 en contra i la resta abstencions.

Vol dir que aquest decret llei passa, doncs, a projecte de llei.

Decret llei 5/2024, del 24 d'abril, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents de suport al sector agrari afectat greument per la situació de sequera i s'adopten altres mesures urgents de caràcter econòmic i administratiu

203-00044/13

Passem ara al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 5/2024, del 24 d'abril, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents de suport al sector agrari afectat greument per la situació de sequera i s'adopten altres mesures urgents de caràcter econòmic i administratiu

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, el conseller senyor David Mascort i Subiranas.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. En aquest segon decret llei, que també els demano la seva convalidació, portem una bateria d'accions per donar suport a la pagesia davant la sequera persistent que segueix patint el nostre país.

L'objectiu principal és, doncs, posar a l'abast del sector agrari algunes eines concretes per alleugerir la situació actual que pateix a causa dels quaranta-dos, ara ja quaranta-tres llargs mesos de sequera i de les restriccions que això els ha provocat.

Aquesta sequera ha provocat..., ha afectat greument la capacitat de reg de les explotacions agràries del nord del país, amb greus restriccions en determinats municipis del Baix Ter, del Baix Fluvià i de la Muga, afectant la producció en regadiu de conreus herbacis i farratgers, blat de moro, arròs i fruita dolça. A més, la reducció del cabal dels rius Fluvià i Muga ha comportat una davallada molt important de la disposició d'aigua a l'aqüífer Fluvià-Muga. En aquest espai, en aquest lloc de Cata-

lunya, en aquests indrets, els darrers sis mesos són la zona més afectada, juntament amb la zona del Riudecanyes, per la sequera excepcional que té el nostre país. Fins i tot aquesta greu davallada de pluges ha provocat, a la vegada, dic, l'esgotament de mines i pous, que també utilitza la pagesia de tots aquests municipis per complementar l'aportació hídrica, limitada ja, dels embassaments.

D'altra banda, també en aquest decret llei donem alguna eina als afectats pels danys de fauna cinegètica, bàsicament de conills, a la zona de Lleida, també provocat per la sequera, per l'increment poblacional de l'espècie, per la disminució de depredadors naturals, per l'augment de les àrees de vegetació que els serveixen d'hàbitat i aliment, i també l'augment de zones de refugi idònies per la seva reproducció. Pensin que el 2023 es varen comunicar 413 parcel·les amb danys per conills de bosc, eh? Els rosegaments dels arbres de fruita dolça, de fruits de closca i olivera, així com dels ceps de la vinya, poden tenir conseqüències devastadores ja que poden arribar a interrompre el flux de nutrients fins al punt de causar la mort dels arbres.

Per tant, en aquest decret llei proposem dues mesures. Primera, quatre noves línies d'ajut adreçades a les explotacions agràries de Catalunya que s'estan veient afectades per la situació de sequera, a semblança de les que vam fer el 2023, i un conjunt de mesures urgents per fer més àgil i efectiu el control de les sobrepoblacions de conills, senglars i cabirols.

Pel que fa a la primera de les noves línies d'ajut, una primera per a les explotacions de conreus herbacis anuals d'hivern, un total de 3,4 milions d'euros, per a les explotacions que conreen, que tenen conreus farratgers pluriennals i conreus hortícoles de determinats municipis de la zona de reg del Baix Ter, del Baix Fluvià i de la Muga i els municipis de l'àmbit de reg dels pantans de Riudecanyes, Guiamets, Margalef i la Palma d'Ebre.

En el segona, en el cas dels herbacis anuals d'hivern, l'ajut màxim són 338,23 euros; per les superfícies de conreus farratgers, 845,78, i, finalment, per les superfícies de conreus hortícoles, un ajut màxim de 5.843,05.

Per explotacions, l'import màxim dels ajuts és de 45.000 euros per als professionals, 20.250 per la resta de persones beneficiàries, això pel que fa a conreus herbacis anuals i farratgers plurianuals; pels conreus hortícoles, el màxim és de setanta mil i 31.500 pels no professionals, i en explotacions mixtes, l'import màxim s'aplicarà de forma independent als dos grups de cultius.

La segona línia d'ajuts és per als conreus de blat de moro i les superfícies d'arròs no sembrades. Quan no poden regar, no sembren, i el Govern els compensa. És el mateix que..., igual que l'anterior que vam fer l'any passat.

L'import total en aquest cas són 6 milions d'euros, i, pel que fa a les pèrdues de la no sembra de l'any, la proposta és compensar les explotacions agràries de la zona del Baix Ter, Baix Fluvià i la Muga, que és on hi ha blat de moro que no se sembra i arròs que no se sembra. En el cas del blat de moro, 1.015,40 euros per hectàrea; en el cas de l'arròs, 759,54, amb uns màxims de setanta mil euros i de 31.500..., quan són professionals, setanta mil, i 31.500 quan no ho són.

Compensacions –la tercera línia– per l'aclarida de la fruita: 2 milions d'euros destinats a compensar les pèrdues de producció esperada en aquells recintes en què s'opti per fer una aclarida total, treure de l'arbre tots els fruits encara immadurs, de fruita dolça, en aquests municipis del Baix Ter, del Baix Fluvià i de la Muga; també en la zona dels municipis de Riudecanyes, Guiamets, Margalef i la Palma d'Ebre.

Pel que fa a la poma, l'ajut màxim serà de 7.812,22; la pera, 4.776,58 euros, i la fruita de pinyol, 5.524,13, amb uns màxims de cent mil euros per quan siguin professionals, cinquanta mil quan no ho siguin.

I, per últim, la darrera línia –i aquesta sí que és nova– és un ajut per a l'adquisició i instal·lació de mecanismes de protecció dels conreus llenyosos de fruita dolça, fruits de closca, olivera i vinya pels danys de conill de bosc, per prevenir els danys en els cultius de zones declarades en emergència cinegètica. Aquí hi destinem 6,3

milions d'euros. Aquests ajuts seran en zones d'afectació molt greus dins la zona de declaració d'emergència cinegètica de Lleida de l'any 23 i també en les franges de dos-cents metres limítrofes a aquestes àrees d'afectació molt greu. En el primer cas, s'auxilia el vuitanta per cent, i en el segon cas, el trenta per cent.

La segona mesura d'aquest decret llei és un paquet de mesures urgents que estableix les pautes per gestionar les poblacions d'espècies cinegètiques de manera responsable i eficient per tal de fer front als greus danys i perjudicis que representa per a la societat el present escenari de sequera.

El que fem primer és establir un nou sistema de vigilància i seguiment basat en indicadors objectius dels diferents nivells de risc amb l'habilitació d'un sistema telemàtic de recollida d'informació relativa a aquests danys agrícoles, ramaders i forestals causats per les espècies cinegètiques amb l'objectiu de tenir un seguiment actualitzat i exhaustiu de l'evolució de les poblacions principalment de conills, senglars i cabirols.

La segona part estableix un pla de control poblacional amb un conjunt d'accions per gestionar aquestes espècies cinegètiques en àrees específiques per prevenir danys. Aquest pla preval sobre el pla tècnic i és d'obligatori compliment pels titulars de l'aprofitament cinegètic i altres actors relacionats.

També redefineix la declaració d'emergència que es fa quan aquest control poblacional que acabo d'esmentar no aconsegueix els seus objectius, i per tant es mantenen les circumstàncies que així ho justifiquen. Aquesta declaració dona prioritat a les mesures de control autoritzades per l'Administració sobre els drets d'aprofitament cinegètic existents.

I per acabar estableix una novetat respecte a les persones qualificades per executar actuacions de control poblacional d'espècies cinegètiques en zones declarades d'emergència; persones caçadores que han rebut una formació que les qualifica per portar a terme determinades actuacions de control que comporten més risc, com per exemple caçar de nit. Això ja ho estem fent, eh?

En resum, una nova normativa que busca garantir una gestió adequada de les poblacions d'espècies cinegètiques per mantenir l'equilibri amb el medi natural i prevenir danys a les persones i activitats humanes, donant així una resposta ràpida i eficient a la situació crítica actual.

Finalment, en aquest decret llei s'hi han afegit tres modificacions legislatives sobre tres qüestions diferents. La primera del Departament d'Economia, del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives. Les cooperatives amb secció de crèdit..., la sequera també impacta, a banda de les explotacions agràries, també a les cooperatives, reduint les seves produccions. Això genera pèrdua d'activitat a la cooperativa i qüestiona la seva viabilitat econòmica.

El marc actual, legal, obliga a capitalitzar aquestes cooperatives amb secció de crèdit amb aquestes dificultats per restituir els recursos propis al mínim exigít i, per tant, limita l'ús de finançament intracooperatiu, la qual cosa encara posa més en risc la seva situació.

És necessari, per tant, arbitrar mesures de flexibilització que permetin facilitar que les cooperatives amb secció de crèdit puguin complir el règim legal en un exercici econòmic en què s'obtinguin pèrdues quan aquestes esdevenen com a resultat de factors extens de força major, com la sequera actual. D'aquesta manera s'aconsegueix donar temps per capitalitzar la cooperativa i permetre l'augment del finançament intracooperatiu amb recursos de la secció de crèdit en els exercicis en què es generin pèrdues per factors de causa major.

En el segon cas, una petita modificació del règim jurídic dels bombers voluntaris, per la qual s'amplia la cobertura i protecció a aquest col·lectiu de bombers i bombers voluntàries davant dels riscos inherents a la tasca que desenvolupen, de manera que, en els supòsits d'incapacitat derivada de les seves tasques, s'estableix el dret a rebre una compensació per un import complementari al de la pensió reconeguda per l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

I en el tercer cas, la modificació del mecanisme de finançament dels serveis socials. Aquesta mesura afecta la regulació del mecanisme de finançament d'aquests serveis socials bàsics que han de prestar els ens locals i que inclou, entre d'altres, la prestació de serveis per fer front a situacions de pobresa, discapacitat o vulnerabilitat.

El que es proposa és que el finançament d'aquests serveis es faci mitjançant el mecanisme de transferència dinerària i deixi d'aplicar-se la via de la subvenció per al finançament d'aquests serveis; per tant, passar a un mecanisme ordinari de finançament i no a través de procediments de naturalesa més discrecional com són les subvencions.

Per tant, els demano la convalidació d'aquest decret.

Gràcies.

La presidenta

A continuació passem a la intervenció dels representants dels grups parlamentaris per a fixar la seva posició. I aquest torn de paraula serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar a la darrera reunió de representants.

I té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialista - Units per Avançar, el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. El Govern ens porta avui un decret on es barregen diferents temes, alguns inconnexos entre ells; parlava vostè de l'àmbit agrari, també de canvis en la relació de les condicions salarials i laborals dels bombers voluntaris, i, finalment, les mesures en el finançament dels serveis socials bàsics.

Anem per parts, llavors. Quant a la regulació que recull el decret respecte a l'àmbit agrari, els ajuts a la sequera que recull el decret es concreten en determinades zones de Catalunya –el Baix Ter, el Baix Fluvià i de la Muga, l'àmbit dels pantans de Riudecanyes, Guiamets, Margalef i Palma d'Ebre–, i per determinats conreus: per les explotacions amb superfícies de regadiu de conreus herbacis anuals d'hivern, conreus farratgers plurianuals, blat de moro, arròs, conreus hortícoles i fruita dolça.

I és evident que aquestes zones, doncs, han patit, vostè ho ha dit, i estan patint una sequera sense precedents i que calen ajuts per acompanyar els sectors en aquests moments.

Però hem de fer notar que el decret que ens presenten no recull ni alguns territoris ni alguns cultius que l'any passat sí que es contemplaven en l'Ordre 181/2023. En aquest sentit veiem que, a banda de la zona dels pantans del Baix Priorat, Riudecanyes i Margalef, també s'inclouen el 2023 tots els municipis de la comarca de l'Alt Camp, els de l'Anoia, els del Baix Llobregat, els del Garraf i els de l'Alt Empordà, mentre que enguany, en el decret que ens presenten, doncs, no estan inclosos. I al no incloure aquestes comarques deixen fora els cirerers de secà o els regats amb pou, que també estan molt afectats per la sequera, i sincerament no acabem d'entendre les raons d'aquesta decisió, que no compartim i que creiem que el Govern hauria d'essenar. Per contra, sí, considerem adequades aquelles mesures relacionades amb els danys produïts per part dels conills, no?

Pel que fa al control de la sobrepoblació de la fauna cinegètica, és evident que tenim un problema greu amb la fauna cinegètica, un problema al que no hem arribat casualment; hi hem arribat, al nostre entendre, per manca d'actuació del Govern.

El 2017 van elaborar el pla de prevenció dels danys i dels riscos originats per la fauna cinegètica; un pla que tenia l'objectiu general d'establir una estratègia per equilibrar l'ecosistema, establir un nou marc legal, administratiu i operatiu, per fer front als nous reptes que generen els elevats nivells poblacionals que han assolit diverses espècies cinegètiques i prevenir i controlar de manera eficient i sostenible riscos i danys que generen.

El maig del 2024 la immensa majoria d'accions que apuntava el pla no s'han executat i la fauna cinegètica s'ha convertit en un problema més greu que fa set anys.

I arribats en aquest punt ens presenten alguns articles que pretenen apuntar algunes mesures per contenir la sobrepoblació d'espècies cinegètiques. Sabem que ho han treballat amb el sector agrari, desconexem si ho han fet amb els representants del sector de la caça, però en qualsevol cas entenem que és necessari fer front a la situació que es viu al camp pel descontrol de les poblacions de conill, senglar i cabirol, per exemple, i per tant entenem que s'han de prendre mesures extraordinàries.

Ara bé, no podem deixar de dir en primer lloc que van tard i en segon lloc que cal que es tingui un enfocament global de la gestió de les espècies cinegètiques. Fer pegats no és bo ni en aquesta matèria ni en cap. Cal avançar en la nova llei de caça, en la normativa que millori l'aprofitament de la carn de caça, i evidentment en el control de les sobrepoblacions per evitar danys.

Pel que fa a les mesures en matèria de cooperatives amb sector de crèdit derivades de la situació de la sequera, doncs, es pretén facilitar que aquestes puguin complir el règim legal en un exercici econòmic en què s'obtinguin pèrdues quan esdevenen com a resultat de factors externs de força major, com és la sequera actual, sobre els quals la cooperativa té una capacitat de gestió molt reduïda per evitar-los. D'aquesta manera s'aconsegueix donar temps per capitalitzar la cooperativa i permetre l'augment del finançament intercooperatiu amb els recursos de la secció de crèdit en els exercicis en què es generin pèrdues per factors de força major. Hi estem d'acord i considerem que és una mesura excepcional; sabem que treballarà amb la Federació de Cooperatives per tal de recolzar les cooperatives amb la secció de crèdit en els moments complicats, doncs, com deia, a causa de la sequera.

I en relació amb les condicions laborals dels bombers voluntaris que recull el decret, hi estem d'acord. El Govern ha traslladat aquí allò que venia recollit en la llei d'acompanyament dels pressupostos per aquest 2024; des del nostre grup parlamentari som favorables a ampliar la cobertura i la protecció dels bombers voluntaris, fruit de la seva activitat, més encara si malauradament es produeixen accidents que comporten la seva incapacitat total, absoluta o de gran invalidesa.

I, finalment, també hi estariem d'acord pel que fa a la modificació de la llei de serveis socials, que clarifica l'aportació que la Generalitat ha de fer per al finançament dels serveis socials bàsics, que inclou també els serveis socials experimentals que promouen els ajuntaments i aquelles altres transferències acordades entre els ajuntaments i els ens locals. De fet, aporta finançament més fàcil, més estable, com han demanat les entitats municipalistes.

Per tot, i a banda de les observacions fetes en alguns d'aquests punts, el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest decret.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí, gràcies. Si em permeteu, una prèvia. La secretària primera de la mesa, la diputada Aurora Madaula, sabadellenca d'adopció, em recordava que fa dos dies vam saber de la mort d'en Toni Espadas, fotògraf i viatger assassinat a Etiòpia. Per tant, des del Grup Parlamentari de Junts, i estic segur que representant la immensa majoria d'aquest Parlament, volem fer arribar el nostre condol a tots els veïns de Sabadell, evidentment, als familiars, als amics, i molt especialment a la comunitat viatgera de Rift Valley, de la qual ell era ànima i protagonista.

I, sobre el decret ja, en primer lloc, paga la pena –em penso, conseller–, ja que no és mèrit de ningú, que ens puguem felicitar perquè des de la darrera vegada que ens vam trobar aquesta terra seca ha rebut més aigua de la que teníem previst i, per tant,

hem pogut recuperar aquesta olor de terra molla que enyoràvem de fa molt temps. I, per tant, ens en felicitem pel que significa per al conjunt del país.

Però precisament perquè hi ha aquesta lenta recuperació, des de Junts per Catalunya voldríem emetre, abans de començar, un missatge de compromís i de prudència. Compromís, perquè precisament ara que es produeix aquesta lentíssima recuperació és quan hem de demostrar que, efectivament, tot allò que vam proposar, aquelles mesures que vam proposar, que vam liderar per combatre la sequera, la que hem patit i les que puguin venir, que continuarem fermes, que la nostra determinació, el nostre compromís amb el sector i el conjunt del país és fer que totes aquestes mesures siguin realitat en els terminis en què ens vam comprometre.

I el segon és un missatge de prudència, encara que som molt lluny d'una situació normalitzada pel que fa a l'aigua, i seria interessant que aquest compromís de Junts per Catalunya per a una nova cultura de l'aigua, amb el futur de l'aigua a Catalunya, sigui un compromís compartit per una majoria d'aquesta cambra.

Sobre el decret, ja li avanço, conseller, que en aquest cas sí, comptarà amb el suport del nostre grup, de Junts per Catalunya. Sap també que anem tard i sap també que nosaltres tenim molt clar que l'objectiu del seu Govern i de qualsevol govern d'aquest país ha de ser no posar l'accent en els ajuts a la pagesia, sinó en l'acompanyament i en la dotació d'eines per al sector, que és un sector que precisament sap molt bé com vol treballar, com s'ha de treballar i quina és la via per garantir-se un futur que va molt més enllà del propi futur del sector i que interpella el propi futur del país, un país que volem sobirà i independent.

També toca recordar avui, perquè així ens ho han reclamat diferents representants del sector, que ara que la llei de la sequera ja té un any, que hi ha ajuts que fins fa poc no s'han pagat o s'han donat situacions en què uns ho han rebut i d'altres no, i que, per tant, fem de transmissors d'aquesta petició. Per tant, que el seu departament si pot fer amb la màxima celeritat tots els pagaments que tenen pendants...

Que la situació ha estat i continua sent molt complicada pel conjunt del sector, ho parlàvem abans de començar aquesta sessió, conseller. I que ens van sorprendre aquests percentatges de vuitanta i cent per cent de pèrdua en algunes zones productores, i, per tant, que cal celeritat i determinació per continuar al costat de la pagesia del nostre país.

Per tant, una vegada més, i totes les que calgui, refermar el suport i el compromís de Junts per Catalunya amb el sector agrari, amb el principi que hi som per assegurar-los l'existència, per garantir-los l'existència i no per complicar-los l'existència. Cal, doncs, aquest compromís amb la diligència governamental i aquest consens amb el sector.

Tenim clar, i ho volem expressar així, que si els pagesos continuen mobilitzats és perquè la majoria de les seves demandes no han estat resoltes i, per tant, hem de continuar treballant en aquest sentit. Per tant, com us hem dit, donarem suport a aquest decret.

Ens felicitem per aquesta frase que heu volgut incloure, que constata la necessitat d'acció immediata per atendre el sector, ja que aquesta urgència va més enllà de la sequera i, per tant, aquí ens hi trobareu, conseller.

I ho dèiem abans, des de Junts per Catalunya, des de fa molt temps, precisament perquè ens escoltem la veu de la pagesia que ho deia, i malgrat que sigui tard, contents d'avançar col·lectivament per una senda que ens va tocar començar a transitar en solitari.

I, si em permeten, amb l'estona, que no sé quina és, perquè no tinc el...

La presidenta

Sí, queden quaranta segons. És que..., jo ho veig, però vosaltres no ho veieu. Ja t'avisaré. Tu afanya't.

Francesc de Dalmasas i Thió

Hi ha un botó aquí que...

Bé, en tot cas, sí que volíem aprofitar ara, precisament, que ens acostem als comicis europeus, per recordar també que aquest Parlament i el Govern han de ser molt diligents en defensar les clàusules mirall, amb els acords de reciprocitat en tots els acords comercials amb països tercers. Els acords amb països tercers hi han de ser-hi. Catalunya, pel que fa al sector agrari, no només és un importador, també som exportadors, és el cas de la fruita i de la carn. I els acords comercials diem que hi han de ser, però les clàusules mirall són indispensables.

Tot allò que s'exigeix als productes que creixen i es fan grans a casa nostra s'ha d'exigir també als productes que venen de fora.

La presidenta

Ara sí que hauria d'anar acabant.

Francesc de Dalmasas i Thió

En fi, acabo, presidenta. És que..., deu segons, si us plau. Gràcies.

Acabem. Des de Junts per Cat ens donem per satisfets si podem acabar aquesta legislatura emetent un missatge al conjunt del sector primari: que els hem d'escoltar més, que els escoltarem més i que són imprescindibles pel futur de la pagesia i pel futur del conjunt del país.

La presidenta

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Sí, gràcies, presidenta. Bueno, nosotros... manifestem que no ens agrada el títol, perquè crec que és trampós. Vull dir, no són... el sector agrari i ramader no està afectat per la *sequía*, és per la falta de gestió, de retenció, de potabilització de l'aigua per part del Govern i dels diferents governs en els últims anys –com hem manifestat a l'anterior intervenció–, però hi donem suport, perquè les víctimes són els ramaders i necessiten el nostre suport. I els agricultors.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, gràcies, presidenta. Bé, em sembla que és un decret que, com ja s'ha traslladat, doncs, aborda múltiples qüestions. En tot cas, nosaltres el global el veiem bé i, per tant, donarem suport a aquest decret.

Sí que volíem fer unes consideracions. La part de les ajudes ens sembla absolutament correcta i necessària. Ens sembla alhora, però, que va tard i que si s'hagués fet quan tocava segurament la pagesia estaria més tranquil·la.

I, en tot cas, també volíem fer una reflexió més de fons, que és que no n'hi ha prou amb les ajudes, que cal que, alhora de les ajudes, garantim una bona gestió de l'aigua, que cal que garantim les restriccions que hi ha d'haver en sectors que a nosaltres ens sembla prioritari, i que, per tant, la pagesia com a sector estratègic, pugui desplegar la seva tasca essencial.

I ens sembla, també, que cal pensar en mesures de fons, importants i claus, com ja ho vam dir, la renda agrària o, com ja ho vam parlar, desplegar efectivament un banc de terres públiques, sobretot amb l'objectiu de que no plegui ni un pagès ni una pagesa en un sector que és clau per a la sobirania alimentària, per a la gestió de les terres i del territori del país i com a model de país.

Pel que fa a la part d'emergència cinegètica, tampoc hi voldríem entrar molt a fons, però, en tot cas, ens sembla que dona solucions a una problemàtica real que passa en diverses zones del nostre país i que té unes afectacions, i que, per tant, ens sembla correcte. Tot i això, pensem que cal una nova llei sobre aquesta qüestió, cal parlar-ho més a fons i cal abordar-ho amb tots els sectors afectats.

Pel que fa a les cooperatives agràries, ens sembla també que és correcte el que es planteja al decret, que respon a les reivindicacions que s'han fet d'aquest sector i que, per tant, ens sembla també una qüestió important i rellevant.

I també, finalment, pel que fa a la disposició addicional segona, que fa referència a aquest article –si no m'erro ara– cinquanta-dos, de modificació de la llei de 1994, d'emergències, referent als bombers voluntaris, ens sembla que aquesta és una qüestió clau que abordem des de l'inici d'aquesta legislatura, que sé que no li afecta concretament a vostè, conseller, però que, en tot cas, a Interior hem tingut diversos debats i que era una qüestió de justícia i que calia posar damunt la taula d'una vegada per totes, que és que no pot ser que hi hagués bombers i bomberes voluntàries que fent la seva tasca no tinguessin les assegurances suficients, no tinguessin tampoc, en cas d'accident, la necessària cobertura, i ens sembla que és una qüestió de justícia essencial i fonamental que esperem que es dugui a la pràctica al més aviat possible. I això seria tot.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Només per expressar que nosaltres donarem suport, votarem a favor d'aquest decret.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Para expresar que nos abstendremos.

La presidenta

Perdó? (*Veus de fons.*) S'abstindran. Gràcies. D'acord.

Té la paraula, ara, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, presidenta. Per traslladar el vot a favor.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies de nou, presidenta. També voldríem començar sumant-nos al condol pels turistes assassinats a l'Afganistan, i també pel guia turístic català mort a Etiòpia.

Entrant en el contingut del decret, abans explicàvem i dèiem com s'havia gestionat la sequera amb les evidències que tenim, amb aquest pla especial de sequera que existeix des del 2020, que es va començar a aplicar el 2021 amb mesures d'emergència i estructurals, és a dir, aquelles infraestructures necessàries que no s'havien fet anteriorment i ara sí que s'estan fent, i també amb accions quirúrgiques.

Doncs bé, el decret que ara portem a convalidació és un exemple d'aquestes actuacions d'emergència, d'ajudes als sectors més afectats per la sequera, en aquest cas a la pagesia. Veiem aquests quatre nous paquets d'ajuts que fan referència als herbacis, als cereals, als farratges, als conreus hortícoles, també al panís, a l'arròs, per a l'aclarida de la fruita i també per protegir els conreus llenyosos.

I això es fa aquest 2024 preveient pèrdues que puguin haver-hi aquest any. Per tant, no es va tard, sinó que, al contrari, ens avancem al que pot suposar justament el fet de continuar en un context de sequera i, per tant, que puguin patir-ne alguns dels conreus.

I són uns ajuts, efectivament, que ja s'havien fet el 2023, que van esser necessaris, que segueixen sent necessaris i, per tant, que es fan i amb què s'auxilien, com pertoca, les zones amb restriccions de reg. Allà on no hi ha restriccions de reg és evident que es pot actuar amb normalitat, que és el que voldríem, i, per tant, allà no fan falta aquelles ajudes. Ho diem per algunes referències que feia el Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes.

Veiem positives aquestes mesures, veiem positives també les mesures per gestionar la fauna cinegètica, que provoca danys, que provoca perjudicis en molts conreus.

Bàsicament, el que fa aquest decret és normativitzar allò també que ja s'està fent o que s'ha començat a fer, també d'acord amb el sector, amb els pagesos, en l'àmbit dels caçadors, perquè ja fa molt temps que s'està treballant en com contenir tota la superpoblació també de conills o tots els danys que estan provocant, tant els conills com els porcs senglars i, per tant, veiem com aquests animals provoquen estralls. La situació de sequera ho ha agreujat i, per tant, com dèiem, s'hi està treballant. Ara es normativitzen algunes d'aquestes mesures que generen també seguretat jurídica i el que cal és seguir treballant-ho d'aquesta manera amb els sectors, amb els agents, i, per tant, benvinguda sigui aquesta part del decret.

També mostrem el nostre vot favorable o el fet d'estar-hi d'acord amb les altres mesures que recull aquest decret llei, com el règim jurídic relacionat amb els bombers voluntaris, com allò relacionat també amb les seccions de crèdit de les cooperatives, i també el mecanisme de finançament de serveis socials.

Per tant, amb tot el que he dit, es pot entreveure el nostre vot afirmatiu a aquest decret llei. I també, per cert, a favor de la coherència política entre el que es pregona i el que es diu aquí i allò que es vota aquí i al Parlament Europeu. Ho dic perquè des d'Esquerra Republicana sempre hem votat en contra dels acords de lliure comerç, que el que provocaven era competència deslleial als nostres pagesos, a diferència d'alguns que aquí fan proclames –ho dic per les paraules del senyor De Dalmases–, però, en canvi, quan és l'hora de votar hi han votat en contra i han donat l'esquena a la pagesia catalana.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació i, d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del decret.

I comencem per vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs els resultats serien 20 vots a favor, per part del Partit Socialista, de Junts, d'Esquerra, de VOX, de la CUP, de Comuns i el Grup Mixt; cap vot en contra, i 1 abstenció per part de Ciutadans.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 5/2024 ha estat validat i, atès que no hi ha hagut cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

Passem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, que seria el tercer punt de l'ordre del dia, que ens faltaria la consellera. Potser, si de cas, esperem..., perquè anem una mica bé de temps.

Si us sembla parem cinc minuts per atendre les necessitats vitals, i tornem d'aquí cinc minuts.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i dos minuts.

La presidenta

Diputats i diputades, reprenem la Diputació Permanent.

Sí que els volia fer un petit canvi en l'última votació, que he comentat que hi havia 20 vots a favor i faltaven dos diputats; serien 19 vots a favor... (*Veus de fons.*) Però ha quedat igualment validat, però en comptes de 20, 19 vots a favor.

Decret llei 6/2024, del 24 d'abril, de mesures urgents en matèria d'habitatge

203-00045/13

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 6/2024, del 24 d'abril, de mesures urgents en matèria d'habitatge.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera de Territori per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei.

Té la paraula, doncs, la consellera, la senyora Ester Capella i Farré. Quan vulgui.

La consellera de Territori (Ester Capella i Farré)

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputades, diputats, membres de la Mesa. Avui, doncs, tornem aquí al Parlament per consolidar –o hauríem de consolidar– els avenços que com a país hem aconseguit en el que hauria de ser un dret fonamental, però que ha de ser la garantia del dret a l'habitatge que, com deia, per nosaltres, pel Govern de la Generalitat, hauria de ser un dret fonamental.

Avui aquest Parlament podria tornar a fer història –i ho dic en condicional–, podria tornar a fer història.

Avui sotmetem a convalidació el Decret llei 6/2024, de 24 d'abril, de mesures urgents en matèria d'habitatge, un decret llei que dona continuïtat a tota la feina que s'ha fet des del Departament de Territori des de fa pràcticament un any, quan vaig assumir la responsabilitat del Departament de Territori i, per tant, en la matèria de política d'habitatge.

En aquest any, en aquest any i escaig, hem desenvolupat polítiques que sempre ens havien dit que serien impossibles. Doncs hem fet que fossin possibles. I voldríem que acabessin de ser possibles del tot.

Des del Departament de Territori hem impulsat en un sol any més de deu mil habitatges de lloguer social, hem mobilitzat més de 480 milions d'euros per a la rehabilitació energètica, hem incorporat més recursos que mai per prevenir desnonaments i fomentar l'emancipació juvenil, i hem engegat un paraigua, i, per tant, vol dir que hem construït un paraigua normatiu per treure l'habitatge de la lògica del mercat.

Tot això ho hem fet per avançar en la construcció del que hauria de ser un dret fonamental. I el decret que avui els hi presentem és una peça més en aquest engranatge, en aquest paraigua normatiu, una peça més per parar els peus a aquells que han utilitzat l'habitatge per poder-hi especular. Perquè nosaltres pensem i defensem que l'habitatge hauria d'estar fora de la lògica del mercat, que no hauria de ser un actiu financer, sinó que és un bé de primera necessitat, la porta d'accés a tots els altres drets.

Sense un sostre digne on viure, doncs, difícilment et poden parlar de dret a la salut, de dret a l'educació, de dret a la igualtat efectiva. Quan algú ha de destinar més del trenta per cent dels seus ingressos a pagar un sostre –ara diria «alguns, una habitació; alguns poder pagar un sostre on viure o compartir un sostre»–, doncs, no és una societat que garanteixi drets als seus ciutadans.

En menys d'un any, i com a consellera, i gràcies a l'esforç de collectius i d'entitats –estic pensant en el Sindicat de Llogateres, en la PAH, però també en determinats partits polítics que han remat a favor de garantir el dret a l'habitatge, grups polítics d'aquest Parlament–..., i, evidentment, sense el Govern de la Generalitat moltes de les passes que hem fet, passes de gegant que hem fet, no les hauríem pogut fer. I les hem fet per garantir un dret, que, com dic, hauria de ser un dret fonamental.

En menys d'un any, com a consellera, hem limitat el preu de lloguer per segona vegada. Ho vam fer per primera vegada i ho vam fer sabent que la primera vegada no ens en sortiríem.

Hem regulat els habitatges d'ús turístic, posant fre a l'especulació. La desviació de la finalitat prioritària i principal de l'habitatge, que no és una altra que el fet que hi resideixin les persones de forma permanent. Per tant, l'habitatge d'ús turístic no és un ús previst per la llei en els habitatges.

I ara regulem el lloguer de temporada i d'habitacions per evitar un element imprescindible, que és el frau de llei que en aquests moments s'està produint en el mercat de l'habitatge. Per evitar que la gent..., que hi hagi els espavilats de torn que s'escapoleixin del compliment de la llei. Alguns que a vegades diuen que s'ha de complir la llei, doncs, en determinades lleis fan la vista grossa. I, per tant, regulem el lloguer de temporada i d'habitacions per evitar el frau de llei.

És més, també establim un sistema sancionador, tipifiquem quines són aquelles accions que comporten la tipificació de més greus, greus o lleus, però, a més a més, un sistema sancionador. Per cert, la llei de l'habitatge estatal va deixar un forat immens, sense un nou règim sancionador, que el que fa és afavorir, efectivament, que alguns s'escapoleixin de l'aplicació i, per tant, del compliment d'aquesta llei.

La societat catalana va arribar a un consens, un bon dia, respecte al dret a l'habitatge, molt abans de que arribés el cos normatiu, molt abans que es regulés normativament. El consens va ser limitar el preu dels lloguers, que és una política imprescindible per poder garantir el dret a l'habitatge. No l'única, insisteixo en aquesta qüestió, no és l'única política o acció política –no és l'única acció política–, ha d'anar sumada a d'altres accions polítiques, com és la generació de parc públic d'habitatge de lloguer a preus assequibles.

Aquesta llei va obrir camí i va demostrar que la limitació dels preus de lloguer funciona, diguin el que diguin, i funciona. I no ens cal pagar a catedràtics amb noms llustrosos unes xifres milionàries per dir el que estic dient. El mercat ho va demostrar i ho tornarem a demostrar, passi el que passi.

Quin és l'objectiu de convalidar aquest decret llei? Doncs garantir drets i llibertats dels ciutadans i ciutadanes. Sense la garantia de drets individuals no hi ha drets collectius. Sense drets individuals no hi ha llibertat individual, però tampoc hi ha llibertat colectiva. I, per tant, seguirem i seguim desbrossant el camí de la garantia dels drets i llibertats del conjunt dels ciutadans del nostre país. Hi insisteixo, sense drets individuals no n'hi ha de collectius. Sense dret individual no hi ha llibertat individual i tampoc hi ha llibertats collectives. I funciona així i ha funcionat sempre així.

Per tant, el dret a l'habitatge et garanteix l'accés als altres drets, et garanteix el dret i la llibertat per dibuixar quin món volem i, evidentment, quina vida volem cadascú de nosaltres. Sense vides lliures no hi ha una societat lliure.

Nosaltres vam esbrossar el camí. Avui hauria de tornar a fer història, aquest Parlament, com sempre ha fet. S'ha avançat als moments de la història i s'ha avançat sempre en la garantia dels drets dels ciutadans i les ciutadanes. Depèn dels grups

parlamentaris d'aquesta cambra, dels que es situen en l'àmbit del progrés o dels que es situen en l'àmbit d'aquells que han remenat sempre les cireres i no han garantit mai els drets del conjunt dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. O, en tot cas, si els han garantit, els han garantit limitadament.

Mentre uns aproven una llei que no s'aplica enlloc –estic parlant de la llei estatal–, nosaltres tornem a ser els primers que aixequem la mà i diem: «Sí, cal declarar les zones de mercat tensionat i cal contenir els preus del lloguer.»

Nosaltres ho hem fet ja dues vegades, com els hi deia abans. Primer ho va regular el Parlament de Catalunya i després ens ho va tombar el Constitucional. Però nosaltres vam dir que sí, que calia contenir els preus del lloguer, perquè el mercat, si no se l'embrida, sol no s'embrida.

Nosaltres hem esbrossat el camí i hem volgut també marcar el pas dels moments històrics regulant els habitatges d'ús turístic, perquè és un frau de llei, perquè la llei del sòl preveu perfectament que l'ús residencial del sòl ha d'anar destinat a l'habitatge permanent dels ciutadans i les ciutadanes, ha d'anar destinat a l'arrelament.

Per tant, vam ser pioners. Mentre uns fan grups d'estudi des de fa un any, nosaltres vam fer la feina, perquè prèviament ja l'havíem fet, ja l'havíem treballat, havíem treballat amb les entitats i amb determinats grups polítics. I ara nosaltres hem tornat a esbossar el camí i hauríem de tornar a fer història. Aquest Parlament s'hauria de posar com a deure marcar sempre el pas dels moments en la garantia dels drets i les llibertats. I per primera vegada hem regulat el lloguer de temporada i el lloguer d'habitacions.

Mentre alguns han deixat una llei amb finestres obertes per les que s'hi han colat els especuladors, nosaltres ho hem tornat a fer: hem regulat. I voldríem continuar fent el que toca fer.

Segurament, malgrat que el context no sigui procliu, la primera vegada t'ho tomben, la segona vegada t'han de donar la raó. Malgrat el futur Govern, que no veig que vagi en aquesta línia de la garantia dels drets i del progrés, la ciutadania, les entitats i el conjunt de les forces polítiques progressistes d'aquest país seguirem empenyent per seguir esbrossant el camí. Aquest decret llei respon a la necessitat urgent i inajornable de regular els forats que la llei estatal ha deixat: primer de tot, evitar l'elusió de l'aplicació de la contenció de rendes abusant de la temporalitat i que, en definitiva, és un frau de llei. Sí, «no regular» vol dir que garantim que es continuï evitant l'aplicació de la llei i garantint que els que eludeixen la llei continuïn fent frau de llei, i, en definitiva, en segon lloc, protegir els llogaters i garantir el compliment de les mesures, tipificació de les accions que són sancionables i un sistema de sancions.

El decret llei concreta que el lloguer de temporada és aquell que té..., definim el «lloguer de temporada», tornem allà on no ens hauríem d'haver mogut mai. Definim el que és el «lloguer de temporada», és aquell que té una finalitat molt concreta que és lleure, vacances o recreatives; poden ser certàmens, congressos, vacances estivals d'hivern, etcètera. Hem tornat a la regulació originària del lloguer, al que els civilistes anunciaven que era el lloguer de temporada i no el frau de llei que s'està produint en aquests moments.

Per a tota la resta de finalitats, s'entén que el lloguer està subjecte a la legislació corresponent dels arrendaments i, per tant, també a la limitació de rendes i a la resta de normativa sobre la renda, inclosa també la repercussió del llogater de les despeses de gestió immobiliària i de formalització del contracte. Així doncs, s'obliga a que en tots els contractes de lloguer hi ha de constar la causa o finalitat de l'arrendament, degudament acreditada per evitar el frau de llei; si no s'acredita adequadament, s'entén que s'apliqui la llei d'arrendaments urbans i la legislació de contenció de rendes.

Aquesta nova regulació també actua i clarifica i protegeix els llogaters sobre l'arrendament d'habitatge per habitacions. Durant massa anys, ho hem vist massa vegades, i hem vist la proliferació de lloguers en els portals immobiliaris d'habitacions;

han convertit els espais comuns en habitacions, rendibilitzant al màxim un habitatge, trossejant-lo més vegades. Doncs, amb aquest decret llei, el que s'intenta és acabar amb això; volem acabar amb l'especulació pura i dura en l'habitatge.

El lloguer d'habitacions o un altre tipus de fragmentació física o contractual no desnaturalitza el caràcter d'arrendament d'habitatge i, per tant, no evita l'aplicació de la llei de contenció de rendes. Això què comporta? Doncs que en el cas d'un habitatge ubicat en una zona de mercat tensionat, residencial tensat, la suma de les rendes pactades en els diversos contractes –és a dir, les diferents habitacions– no pot superar la renda màxima que li seria aplicable si es llogués el pis com una única unitat. Amb aquesta legislació, doncs, parem els peus a la pura i dura especulació que s'ha anat fomentant per no fer res, perquè no fer res vol dir garantir el dret a l'especulació; no fer res vol dir no regular, no entrar a la regulació vol dir garantir l'especulació, que no és un dret. El dret a l'habitatge sí que és un dret; l'especulació no és un dret.

El segon objectiu general del decret llei és protegir els llogaters i garantir el compliment de les mesures, i això vol dir establiment d'un sistema de graduació de les accions, si són més greus, greus o lleus..., i el sistema de sanció, perquè la llei estatal no ho porta. La llei estatal va deixar un buit legal que, per això –si se'm permet–, és de franc eludir la llei, perquè no comporta cap tipus de sancions, i també en aquest sistema d'obligacions hi ha unes obligacions molt concretes, dirigides als portals immobiliaris i als anuncis. Els anuncis, les ofertes i els contractes de lloguer han d'informar de forma clara i determinant els preus de referència del lloguer que resulti del sistema d'índexs, la renda del darrer contracte vigent dels últims cinc anys i sobre la condició de gran tenidor del propietari, si és el cas, i, per tant, el corresponent règim sancionador.

Per acabar, el decret llei també inclou dues mesures destinades a ampliar les possibilitats d'incrementar el parc públic de lloguer, que té a veure, per una banda, amb l'establiment de l'àmbit d'aplicació i, per tant, de les zones de mercat residencial tensat com a perímetre per exercir el dret de tanteig i retracte, que és el dret de compra preferent, en aquest cas, per les administracions públiques i també es tindrà aquest dret en el cas d'habitatges obtinguts en els processos d'execució hipotecària o mitjançant compensació del pagament del deute amb garantia hipotecària.

I, en segon lloc, el decret llei dota també de més múscul financer, en aquest cas a la Generalitat, per poder construir habitatge públic de lloguer, i, per tant, té a veure amb transformar l'Incasòl en la gran promotora pública d'habitatge de Catalunya. Amb les mesures incloses en el decret llei s'augmenta la capacitat d'inversió de l'Incasòl a través de la reducció del percentatge de liquiditat que ha de tenir, en aquest cas, l'Administració pública del deu per cent al cinc per cent i, per tant, més disponibilitat per poder-ho destinar a parc públic d'habitatge de lloguer. Per tant, es podrien desencallar projectes com Habitar B!, de Barcelona, que és aquest exemple dels 637 habitatges de la primera fase dels 1.700, que no ha pogut ser possible per no haver aprovat els pressupostos del 2024.

Per tant, jo els hi demano que fem efectiu aquest decret llei, un cop avui el Parlament l'hauria de convalidar. No serveix de res... Hi ha d'haver voluntat de votar aquest decret llei, però també hi ha d'haver voluntat al futur Govern de la Generalitat de Catalunya d'aplicar-lo; aplicar-lo per garantir el dret a l'habitatge, perquè estem enmig d'una emergència habitacional. La ciutadania de Catalunya ens exigeix, ens demana mesures reals i contundents per garantir el dret a l'habitatge.

Per això els hi demano, diria que els exigeixo, que mirin més enllà (*veus de fons*); Sí, els hi exigeixo que mirin més enllà de lo immediat, d'acontentar determinats sectors, i mirin en el conjunt dels ciutadans i ciutadanes del nostre país, en el que els hi costa accedir a l'habitatge i el que comporta no accedir a l'habitatge en condicions d'igualtat efectiva i el que comporta per a la garantia dels drets, i, per tant, en defensa del dret a l'habitatge no es pot nedar i guardar la roba; i aquí podríem co-

mençar a fer retrets del que s'ha fet..., del que no s'ha fet durant anys i panys, el no haver volgut entrar-hi, a regular el que és el dret a l'habitatge, en el no construir el dret a l'habitatge com a dret fonamental i el que ha comportat de desigualtat efectiva per a milers de ciutadans del nostre país.

Com es gentrifiquen els nostres barris, com moltíssima gent ha de marxar de casa seva, com són expulsats diàriament ciutadans i ciutadanes del nostre país, i, per tant, demanaria que es convalidi aquest decret llei com a garantia del conjunt de la normativa, del paraigua normatiu que ha de servir per a la construcció del dret a l'habitatge.

Ho vaig dir en la convalidació del decret de les llicències urbanístiques dels habitatges d'ús turístic. Hi ha dos maneres de fer política, hi ha dos maneres: la d'aquells que no ens resignem al que no ens agrada, i, per tant, vol dir que estem aquí perquè les coses passin, per transformar, tot i equivocant-nos a vegades nosaltres, no renunciem a transformar la realitat, en garantia del conjunt dels drets dels ciutadans i ciutadanes del nostre país, i treballar per l'interès general, pel conjunt de les ciutadanes i ciutadans d'aquest país, pel bé comú; o treballar pels interessos d'uns pocs.

Convalidant aquest decret demostrem al conjunt dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país, que estan buscant un sostre on poder viure, que aquí hem vingut a defensar els interessos dels molts per sobre dels pocs –els interessos dels molts per sobre dels pocs–; els interessos dels nens i nenes que han de créixer en igualtat de condicions, visquin on visquin, visquin al barri que visquin de qualsevol de les ciutats del nostre país, dels pobles del nostre país, i començant per la capital del nostre país, que expulsa a diari milers de ciutadans i ciutadanes.

Convalidant aquest decret demostrem que som aquí per defensar l'interès general del conjunt dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Convalidant aquest decret demostrem que el Parlament de Catalunya està a l'alçada del que la ciutadania del nostre país ens demana.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

A continuació, passem a la intervenció dels representants dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn de paraula serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar a la darrera reunió de representants. Té la paraula en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Àlicia Romero Llano.

Àlicia Romero Llano

Gràcies, presidenta; gràcies, consellera, bon dia a tothom. Vull remarcar, només perquè consti –suposo que tothom s'ho ha llegit bé– que aquest decret es va aprovar el 24 d'abril, només unes hores abans de començar la campanya electoral, sempre això dificulta, òbviament, les coses. Tot i així, sabem de la bona intenció que té el decret; el decret té la intenció de regular els lloguers de temporada, sobretot, i els lloguers per habitacions, perquè és veritat que la llei de *vivienda* que es va aprovar al Congrés dels Diputats establia una escletxa, no?, permetia una escletxa en la que, evidentment, es podia colar molta gent i això podia generar un frau de llei.

Jo també vull dir que és una llei de *vivienda* que va aprovar el grup que representa la consellera i que, en tot cas, ho podríem haver fet millor tots, perquè, com saben, la tasca legislativa correspon al Congrés dels Diputats i, per tant, entre tots es podia haver millorat. Però, en tot cas, és veritat, existeix aquesta escletxa, i tant és així que el Ministeri d'Habitatge, amb el de Turisme, va crear una taula amb tots els agents i amb totes les comunitats autònomes, també amb la Generalitat de Catalunya, justament per cercar una solució consensuada per veure com es podia evitar això, i és una taula que ha tingut reunions, que ha funcionat, que hi ha assistit el Govern de la Generalitat i que hi havia propostes, o, en tot cas, sobre la taula s'estaven estudiant diferents opcions.

Per tant, en fi, jo crec que probablement hagués estat més interessant esperar aquesta solució que es volia donar i en la que crec que hi treballava tothom d'una manera constructiva i positiva, tant el ministeri, òbviament, en aquesta taula el que pretenia era regular justament això i, per tant, com es poden imaginar, la voluntat del Grup Socialistes és que això es reguli, que es reguli de la millor manera possible. (*Remor de veus.*) Si poguéssim tenir una mica de silenci i respecte pels que parlem, ho agrairia. En tot cas, una voluntat de regular això, òbviament, ja dic des del ministeri amb aquesta taula de treball que s'estava fent i també tenim nosaltres tota la voluntat que això sigui així.

Ara bé, a nosaltres ens hagués agradat que aquest decret llei que avui la consellera ens demana que aprovem hagués estat un decret llei que s'hagués treballat, com a mínim amb els grups parlamentaris que formem aquesta cambra, sabent que l'habitatge és un dels problemes que més preocupen els ciutadans de Catalunya i ens ho han dit reiteradament en diferents enquestes del CEO, no?, i, en fi, és fàcil quan un parla amb la gent que aquest sigui un dels problemes que a tothom més li preocupa. Per tant, crec que hauria estat bé poder-ne treballar.

Ja vam parlar també amb la consellera i vam estar treballant amb aquell decret llei sobre els apartaments turístics, els habitatges d'ús turístic. Aquí, finalment, vam poder fer una votació a favor amb unes propostes de modificació que, degut..., en fi, en decaure a la legislatura no podem fer, esperem que el proper Govern això ho pugui resoldre, però, en tot cas, nosaltres sempre hem tingut la voluntat de parlar d'aquests temes. Ens sap greu que aquest decret no l'hem pogut treballar nosaltres i ens hagués agradat treballar-ho amb els grups, també amb els agents, amb el món local, perquè afecta, òbviament, el món local.

Si volem millorar la política d'habitatge, haurem de fer-ho conjuntament amb els ajuntaments, amb cessions de sòl, amb construcció d'habitatge, perquè, és veritat, això pot ajudar a millorar el problema de l'habitatge, però siguem seriosos –i crec que vostè, consellera, ho sap perfectament–, si no construïm *molt* habitatge públic, si no som capaços de construir molt habitatge públic entre el públic i el privat, és a dir, conjuntament, col·laborativament, no ens en sortirem. Catalunya necessita posar al mercat d'habitatge *molt* habitatge públic i, per tant, en les seves diferents fórmules.

I aquesta pot ser una petita solució, però o construïm de manera massiva o no ens en sortirem. Per això nosaltres, també, en el nostre compromís electoral per a les eleccions del 12 de maig, ens comprometíem a posar en el mercat d'habitatge 200.000 habitatges; alguns en construcció, altres que podíem recuperar de compra. Per tant, la regulació s'ha de fer, nosaltres estem convençuts.

Ara bé, aquesta regulació que vostès fan, per nosaltres té dos elements, dos febleses i dos dubtes importants per nosaltres: un és el de la seguretat jurídica. Primer, vostès el que fan aquí és modificar la LAU, la llei d'arrendaments urbans, una llei d'àmbit estatal que no pot modificar el Parlament de Catalunya. Això, òbviament, pot generar inseguretat jurídica, molta i, fins i tot, podria allunyar que propietaris possessin els seus habitatges en lloguer, i, per tant, aquest és un tema per nosaltres important. Hem de generar certeses, hem de generar estabilitat, seguretat jurídica als ciutadans, i creiem que aquest decret no ho fa –no ho fa–, sincerament els hi diem.

I després, un altre molt important que la consellera en feia menció, que és l'efectivitat d'aquest decret. Si nosaltres fem lleis o fem decrets però no pot ser efectiu, no resollem els problemes pels que creem o aprovem o volem aprovar els decrets o la legislació, i és que no s'estableix en aquest decret com es fa el control, la inspecció, els recursos, la gestió. I, òbviament, si volem que això funcioni, necessitem *molta* inspecció, *molt* control, i, de nou, aquí ho traspassem als ajuntaments que no tenen capacitat de fer-ho, ni tan sols l'Ajuntament de Barcelona.

Per tant, nosaltres creiem que sí, s'ha de regular, però s'ha de regular bé, s'ha de regular millor, amb consens, amb treball, amb tots els agents afectats. I, per tant, no

podem donar suport a aquest decret. Creiem –creiem– que el proper Govern ho podrà fer, ho podrà regular i ho podrà regular millor, i, sobretot, amb el que ha faltat aquí, que ha estat un treball conjunt i un consens que creiem que és necessari en un tema tan i tan important com l'habitatge.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Sí; gràcies, presidenta. Gràcies, consellera. Bon dia a tots. Pel que fa a aquest tercer decret d'avui, des de Junts estem d'acord que la manca d'habitatge necessita actuacions urgents a curt termini i accions a mitjà i llarg termini. Tenim una situació que és insostenible perquè molta població jove i gran, vulnerable i no vulnerable, té moltes dificultats per a l'accés a un habitatge, i el que això de retruc comporta.

I les causes són moltes i la responsabilitat també molt repartida. I no s'arregla, a parer nostre, amb un decret sense consens parlamentari i sense consens amb l'amplitud del sector afectat. Un parlament i un govern saben bé que els consensos s'han de promoure i aquesta voluntat l'hem trobada a faltar.

Perquè l'habitatge al nostre país requereix, precisament, d'aquests grans consensos per fer possible una resposta nacional a la problemàtica que hi ha amb l'accés a un habitatge digne, des dels més joves fins a la gent més gran i també passant per múltiples col·lectius.

Els diputats del nostre grup parlamentari que han portat aquests temes durant la legislatura que acaba han estat sempre a punt quan s'ha tractat d'aprovar mesures claus en l'àmbit d'habitatge per facilitar l'accés de les famílies més vulnerables, per lluitar contra les ocupacions il·legals conflictives, etcètera.

I cal implicar-hi tots els actors, els llogaters, els propietaris, els col·legis professionals, els constructors, els sectors socials i, òbviament, el món local, com també els diferents grups parlamentaris. Nosaltres considerem que tothom és necessari, així ho hem defensat i també ho hem remarcat durant aquesta recent campanya electoral en què hem explicat que, a parer nostre, hi ha la necessitat urgent d'impulsar un pacte nacional, de país per garantir aquest dret d'accés a l'habitatge a tots els catalans.

Un pacte que també ha de garantir, defensant-les col·lectivament, les competències d'habitatge, que ens són pròpies i que no podem cedir ni permetre que ens siguin vulnerades per cap Govern estatal de torn, siga del color polític que siga.

Volem deixar clar des de Junts que, per a nosaltres, cal regular els habitatges de temporada –és una obvietat–, però no fer-ho així, no com a un instrument per obtenir rèdits electorals, no d'esquena als sectors implicats, no amb mesures que acaben tombant tribunals perquè vulnereu drets fonamentals, no amb la generació de falses expectatives envers la ciutadania amb mesures que no resolen ni de bon tros el problema.

Aquesta norma, a parer nostre, es carrega tot el model de lloguer de temporada, partint de la premissa que tots els contractes de temporada que es fan en l'actualitat són un frau, quan la regulació que se'ns proposa afecta un model necessari utilitzat durant dècades i que ara, amb la seua regulació, perjudica fins i tot contractes de lloguers assistencials.

Ho saben: per a nosaltres hi ha tres objectius que són innegociables pel que fa a habitatge. En primer lloc, garantir l'accés a tota la ciutadania, amb especial atenció als joves que actualment no es poden emancipar, a les famílies i als seus infants, perquè, sí, la manca d'habitatge també genera pobresa infantil i també cal especial atenció cap als més vulnerables.

En segon lloc, la preservació del model propi d'habitatge català, un model integrat majoritàriament per petits propietaris que, actualment, representen el vuitant-cinc per cent dels tenidors al nostre país, per evitar així la concentració de la propietat en grans fons que acaben controlant les condicions d'oferta. Un model que ha de combinar que les persones i les famílies puguin optar, segons la seva conveniència i circumstàncies, a l'accés a la propietat o al lloguer.

I, en tercer lloc, un marc de consens a curt, a mitjà i a llarg termini, entre Govern, grups parlamentaris, àmbit local, llogaters, propietaris i, òbviament, tot el sector.

Aquests tres objectius han de guiar les polítiques d'habitatge a Catalunya durant aquesta propera legislatura que estem a punt d'encetar. Només seran possibles si, com ja he exposat, impulsem un pacte nacional que pugui garantir durant els anys vinents la inversió suficient per ampliar el parc d'habitatge protegit de lloguer, impulsar polítiques actives d'habitatge dirigides a l'emancipació juvenil a través de la compra o del lloguer del seu primer habitatge, o, per una altra banda, incloent-hi aquelles polítiques per incrementar l'oferta que permeten incorporar habitatge a un preu molt més assequible.

Perquè avui podem afirmar, sense cap mena de dubte, que les mesures actuals destinades a establir un control sobre el mercat de l'habitatge no funcionen, generen desconfiança, incertesa jurídica, reduïxen i encarixen l'oferta actual i n'imposibiliten l'accés.

I un últim apunt. Vostès parlen en aquest decret del registre de grans tenidors quan encara és l'hora que despleguen el reglament que l'ha de posar en funcionament. Els ha fet falta, una vegada més, aquest procés d'escolta. Per tant, com a resum, cal defensar les competències d'habitatge, que són de la Generalitat de Catalunya. Nosaltres no cedirem i les volem exercir. Ho vam demostrar amb la *ley de vivienda*, que manlleva competències de manera descarada. Si tenia buits, perquè hi van votar a favor?

Cal un pacte de país amb tots els sectors implicats, cal unificar la legislació catalana, cal invertir en polítiques d'habitatge al nivell de països europeus més avançats, cal regular els habitatges de temporada, però no així.

I, per tant –acabo presidenta–, per tots aquests motius exposats i, sobretot, per la responsabilitat amb la ciutadania, el nostre vot serà contrari a convalidar aquest decret que s'ha fet sense consens i per a nosaltres era molt necessari.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Una qüestió prèvia, no sé si soc jo, però jo tinc fred o... (*Riades.*) Pot ser que l'aire estigui... No? O que des del Parlament estem canviant el clima, fem el canvi climàtic a través dels aparells, però, bé, perquè passar fred a la primavera... Però, bé, potser soc jo, eh?, que soc de temperatura baixa.

Bueno, entrando ya en materia. En este decreto se introducen novedades en los arrendamientos de temporada y por habitaciones. Añade nuevas obligaciones de información en las ofertas y contratos de arrendamiento. Modifica el régimen sancionador sin mucha concreción por incumplimiento de la normativa de arrendamientos. Y establece un nuevo derecho de tanteo, uno más, y de retracto de la Generalitat en determinadas ventas de viviendas.

Este decreto, jurídicamente, es muy mal decreto. Afecta al derecho a la propiedad, cuando no se puede desde un decreto ley, porque la propia Constitución establece que existe una serie de derechos que, por su relevancia y trascendencia, no pueden resultar afectados por un decreto ley. Es el caso del derecho de la propiedad, que se encuentra regulado en el artículo 33 de nuestra Constitución. Y, por el contra-

rio, el artículo 64.1 del Estatuto de autonomía de Cataluña se refiere a los derechos reconocidos por el propio Estatuto, entre los cuales no se encuentra, precisamente, el derecho de propiedad.

Por lo tanto, de acuerdo a la Constitución y al Estatuto de autonomía, un decreto ley no puede afectar el derecho de propiedad, tanto sobre bienes como sobre derechos. Eso es lo que establece la sentencia del TC 204/2004, de 18 de noviembre.

Luego, jurídicamente, también es un *nyap*, porque no concurre el presupuesto habilitante de decreto ley, la verdad, no se justifica la extraordinaria y urgente necesidad cuando llevan años gobernando.

Políticamente y económicamente, es un desastre este decreto para la economía. No soluciona para nada el problema de la vivienda que han generado los años de gobierno de los distintos partidos que han ostentado la presidencia de la Generalitat. Y, mire, el fin no justifica los medios. Así no se soluciona el grave problema de la vivienda.

Evidentemente que hay que regular el uso temporal de los inmuebles, ya lo está, por distintas leyes nacionales, regionales, o el alquiler de la habitación, que ya está perfectamente regulado por el Código civil. Pero ustedes atacan, sistemáticamente, la propiedad privada y al sector turístico o el sector económico, culpabilizándolos de la falta de vivienda o de los precios altos. Y no es cierto, es totalmente falso.

El problema grave de acceso a la vivienda, estable, y la dificultad de acceso por parte de los jóvenes y no tan jóvenes está en sus políticas económicas y de ayudas sociales a quien se queda atrás.

Para solucionar el acceso a la vivienda –nosotros lo hemos dicho reiteradamente, y seguiremos insistiendo en esta materia– la economía debe ir bien, y para eso tenemos que dejar de cobrar impuestos en la compraventa, con el ITP, en el IRPF en las nóminas... Tienen que bajar esa presión fiscal, pero bajando previamente el gasto superfluo, en este caso, de la Generalitat.

Segundo, hay que liberalizar el suelo. Hay que poner más suelo en el mercado, así bajarán los precios. Hay que proteger lo que hay que proteger, aquel suelo que, evidentemente, hay que proteger, y el resto liberalizar para que se pueda construir. Es una ley básica del mercado.

Y hay que construir vivienda de protección oficial. Mire, hace cincuenta años se construyeron más de 4 millones de viviendas sociales en catorce años; 4 millones ochenta mil...–, 4 millones de viviendas, 4 millones, señora *consellera*. La Generalitat, ni diez mil en diez años. Se podía hacer. Cuatro millones de viviendas en catorce años, públicas.

Y ustedes, a través de sus leyes, se han dedicado a retirar las placas que manifestaban esa realidad, a través de sus leyes de memoria histórica, que han sido sustituidas por las placas de alarmas, porque, claro, ustedes han generado inseguridad, no solo jurídica, sino también inseguridad en las calles. Y hemos sacado las placas que recordaban que se habían hecho, a través del Ministerio de la Vivienda, muchísimas viviendas, 4 millones de viviendas, y las hemos cambiado por placas de Prosegur o distintas alarmas de compañías privadas.

Y ayudas sociales para quien se queda atrás. Eso también es importante en el acceso a la vivienda, pero, claro, con prioridad familiar y perspectiva..., o sea, con prioridad nacional, perdón, y perspectiva de familia. No puede ser que la VPO para las familias..., es que es imposible acceder, porque con las dos rentas, de que trabaje él y ella, es que es imposible acceder. Y luego, si tienes hijos, no cabes. Se está priorizando el que se pueda ir una persona sola a vivir en un inmueble y no se está priorizando que se puedan fomentar familias.

Y, por supuesto, con prioridad nacional, no para los que acaban de llegar que ya se les dé un piso o se les proteja, aunque sean ilegales y han entrado irregularmente en nuestra nación.

Desde VOX rechazamos este decreto por inconstitucional, por improcedente, por perjudicial para la economía y porque no soluciona nada del problema de la vivienda.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula, ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Sí; gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Bé, crec que és la darrera intervenció que faré com a diputat i, en tot cas, dir-los que hi ha dies que fa especial vergonya estar aquí i crec que aquest és un d'aquests. Bla-bla, bli-bli per part del PSC, bla-bla, bli-bli per part de Junts, el senyor de VOX més preocupat de que s'han tret les plaques de la Falange de l'habitatge de protecció oficial que d'una altra cosa. I la realitat és que en deu anys hem tingut 120.000 desnonaments, 7.200 l'any passat, i que l'habitatge és allò que ens diu ara mateix a la nostra societat si som pobres i accedim a drets o si no. I aquesta és la realitat actual.

La senyora del PSC parlava d'actuar amb consens, des de Junts també. Com volen actuar amb consens amb un sector que s'està lucrando a través de l'especulació? Si no han pogut ni actuar amb consens per pujar un cinc per cent el sou mínim interprofessional, que la patronal se'ls hi va aixecar de la taula. Com volen actuar amb consens per regular l'habitatge amb aquests sectors que s'estan lucrando? No es pot.

La regulació de la jornada laboral, el dret a les vacances, i tots els drets pels treballadors i treballadores d'aquest país no s'han fet amb consens, ni es faran –ni es faran.

A nosaltres ens sembla que aquest decret no és la resposta ideal, no és la resposta perfecta, però era un petit pas que podia tancar un forat, que cada cop s'estava fent més gran, per utilitzar una llei que té més forats que un formatge, per intentar posar uns petits pedaçs a una situació d'habitatge insostenible.

Qui no vulgui donar-hi suport, qui no ho vulgui regular, sempre parlarà de drets, de que volen garantir el dret a l'habitatge, d'excuses, d'excuses i de més excuses. Però la realitat de la gent del nostre país és la que és, i no hi estem donant resposta com a Parlament i no s'hi està donant resposta com a Govern i no hi està donant resposta el Govern de l'Estat.

Aquest decret no és la panacea, però hi podria posar algun petit pedaç per alleugerir una mica les condicions deplorables en les que es troben els treballadors i treballadores del nostre país per poder-se garantir un habitatge digne. I ni així –i ni així.

I per això, en un dia com avui i en un debat com aquest, em fa especialment vergonya ser en aquest Parlament i veure determinats discursos i veure la falta de compromís, amb paraules boniques, amb grans floretes, amb grans ensucraments, que l'únic que venen a dir és que aquells que estan especulant i s'estan lucrando ho segueixin fent mentre la misèria creix.

Perquè els desnonaments són una petita part, són la punta de l'iceberg de la destrucció de les comunitats que estem patint al nostre país per culpa de l'habitatge, per culpa de la falta de regulació de l'habitatge, per culpa de la falta d'intervenció d'allò públic en les urpes del mercat. I això va de la mà del Govern del PSC; i això va de la mà de Junts per Catalunya, que també hi dona l'esquena; i de la dreta, l'extrema dreta i la dreta extrema, no en parlem.

És un mínim que queda molt lluny d'allò bàsic per regular una qüestió essencial que està tocant el cor de la nostra societat, el cor de la majoria de veïns i veïnes, que està provocant problemes de seguretat perquè no coneixes els teus veïns, perquè cada dos per tres t'has de moure del lloc on vius perquè no pots pagar el lloguer –i no només per desnonaments–, que està provocant forats, perquè cada cop veiem

més lloguers que s'estan desplaçant a lloguers de temporada. I ni així, ni amb això, ni amb aquests mínims es poden comprometre.

A nosaltres ens és igual si és per finalitats electorals, si és per finalitats de no sé què, si hi ha consens amb un sector que s'està lucrant, que no n'hi haurà mai, perquè els hi estem traient privilegis, senyors i senyores, i això és la feina dels parlaments públics, que és treure privilegis a uns pocs perquè la majoria puguin viure una mica millor. Ens és igual si no dona resposta a tot, però pensem que era un mínim que podia alleugerar, mínimament, les condicions de vida a milers de persones al nostre país.

És més, era una reivindicació d'aquell moviment, el moviment per l'habitatge, amb àmbits com el sindicat de llogateres, les plataformes d'afectats per la hipoteca, els sindicats de l'habitatge, que són les úniques persones que s'estan partint la cara per garantir un habitatge digne, ara mateix, al nostre país. Mentre l'Administració no està a l'alçada, mentre l'Administració no està fent el que toca, enlloc, a cap institució.

Però això era una mesura que podia alleugerar, i ni així hi donaran suport. Realment, a nosaltres ens fa bastanta vergonya ser ara mateix en aquest Parlament i veure que aquest decret no tirarà endavant.

I, òbviament, la resposta que s'hauria de donar per part nostra, i pensem que en aquesta legislatura no s'ha fet, era regular des d'aquí les condicions per garantir un habitatge, explotar fins a les darreres conseqüències les competències que teníem en habitatge. I si calia, fins i tot, anar més enllà.

L'única manera de donar resposta a necessitats de lloguer ara mateix és a través del Codi civil català, és amb una llei catalana d'arrendaments que els limiti al trenta per cent de la renda i que els faci indefinits.

L'única manera de garantir l'habitatge ara mateix és tenir present que hi ha 900.000 habitatges que no tenen ús residencial ara mateix al nostre país i hi ha una emergència habitacional brutal. I que igual que tenim una emergència en sequera i s'ha de veure a què es destina la poca aigua que tenim, tenim una emergència en habitatge i s'ha de veure a què es destina al poc habitatge que tenim.

Per tant, donarem suport a aquest decret. Traslladar de nou aquesta vergonya per veure que no tirarà endavant, i donar-los les gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, presidenta. A veure, el primer que voldria dir és que, per nosaltres, és incompreensible i és profundament decebedor que el Partit Socialista avui pugui fer perdre aquesta oportunitat de poder avançar, de fer un pas en l'accés al dret a l'habitatge, perquè està clar que aquest decret no ho soluciona tot, però sí que contempla la regulació dels lloguers de temporada, que és necessària, tal com està la situació ara mateix.

I també dir que, per nosaltres, la regulació dels lloguers de temporada serà una condició imprescindible per arribar a qualsevol acord de govern per a la propera legislatura. Ho vam dir en campanya, ens hi mantenim. Els vots dels comuns són per posar l'accés a l'habitatge en el proper Govern de la Generalitat i nosaltres actuarem en conseqüència, perquè el que està passant en el nostre país és una crisi, és una emergència habitacional.

Perquè quin país normal es pot permetre tindre els joves sense poder emancipar-se, amb les famílies angoixades perquè no poden pagar un sostre digne, que ens estiguen expulsant dels nostres barris i de les nostres ciutats. Perquè, a més, el sostre digne és allò més bàsic, és lo més elemental per a la vida humana i per a poder accedir a altres drets, i s'està vulnerant, i s'està vulnerant de manera sistemàtica, ja

sigui per la pujada dels preus de lloguer, per l'increment hipotecari, per la falta d'habitatge públic, per la desmesura d'habitatges d'ús turístic... N'hi ha múltiples causes, però en definitiva, l'arrel de tot és que l'habitatge s'està contemplant com una mercaderia, com un negoci –de fet, és el gran negoci dels nostres temps– i no com un dret, i això s'ha d'acabar. I ho torne a dir: aquest decret no ho arregla tot, però és un pas important.

I feia temps que les entitats en defensa del dret a l'habitatge i que certs partits polítics, entre ells també el que jo represente, reclamàvem que la regulació dels lloguers de temporada era urgent. I és cert que a nosaltres ens hagués agradat que no s'hagués fet amb un decret just a punt de començar la campanya electoral, però, tot i així, evidentment, pensem que n'hi han coses que estan per damunt, i, per tant, nosaltres donarem suport a aquest decret. Perquè els lloguers de temporada són ara mateix la gran porta del darrere a través de la qual se continua pujant els preus del lloguer i s'ha d'acabar amb l'ús fraudulent d'aquesta figura.

I no només cal aprovar aquest decret, sinó que, sobretot, cal també que la Generalitat posi tots els recursos per garantir que es compleix la llei. I això vol dir un cost potent d'inspecció que faci seguiment, control, sancions en cas d'incompliment, perquè si no el decret serà paper mullat i jo crec que això no és un detall menor.

I també dic: som conscients que la crisi de l'habitatge no es resoldrà només amb la regulació dels lloguers de temporada, també cal un impost contra l'especulació i, evidentment, també la construcció massiva d'habitatge públic de lloguer. Però, ho torne a dir: aquest pas d'avui sí que era necessari.

I també voldria dir, consellera, vostè fa un any que és consellera de Territori, però és que Esquerra Republicana porta nou anys al Govern de la Generalitat, i en els últims deu anys el Govern de la Generalitat ha acabat, a través de l'Incasòl, 559 habitatges socials, en deu anys. Això és una vergonya, la veritat que és una xifra vergonyant, i zero, se n'han engegat, se n'han iniciat amb la presidència d'Esquerra Republicana, amb Pere Aragonès al capdavant. Zero, se n'han iniciat des de l'Incasòl.

Aquestes són les dades.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, creo que todos los grupos de esta cámara coincidimos unánimemente en que estamos viviendo una grave crisis de vivienda en Cataluña, y lo que hay aquí es dos sistemas diferentes para enfrentarla, y el sistema que escoge el Gobierno y el sistema por el que abogan los dos últimos partidos que hemos podido escuchar es interferir en el mercado.

Ellos piensan que interfiriendo en el mercado cada vez más, ahora también en las viviendas de temporada, dicen que piensan que van a ir mejor las cosas, y la verdad es que vamos de mal en peor. Y los más perjudicados son precisamente aquellos a los que dicen que van a defender, que son los más desfavorecidos, los más desfavorecidos que tienen que hacer un verdadero *casting* para conseguir una vivienda de alquiler, porque como se ha restringido tanto la oferta a base de regular mal a vivienda de alquiler, pues ahora precisamente los más jóvenes, los que tienen los empleos más precarios, las personas discapacitadas, las familias con hijos, todos esos han de pasar un verdadero *casting* y al final muchos de ellos quedan excluidos del mercado de vivienda de alquiler.

Hay una buena fracción de la población catalana que no puede afrontar los precios de los alquileres y luego hay otra que ni siquiera está teniendo oportunidad de alquilar. Y eso es un verdadero fracaso de los actuales partidos que han gobernado Cataluña, es un fracaso también de los partidos políticos, no solamente en la Gene-

ralitat, sino en los ayuntamientos, y constituye una verdadera dimisión de las obligaciones de los partidos políticos.

Esa interferencia en el mercado puede estar muy bien –esa hiperregulación– en regímenes como Cuba o como los que ustedes querrían tener, en los que el mercado está atado y amordazado, pero en nuestra sociedad un gobierno responsable lo que hace es coadyuvar y procurar cooperar y regular un fenómeno que es propio de nuestra sociedad, que es el mercado, el mercado libre, y que, debidamente regulado, sin estrangularlo, pues, es lo que facilita una bajada de precios y el acceso de todas las personas, o de cuantas más personas mejor, a los bienes y a los servicios. No hacen más que agravarlo.

Y este decreto ley es un paso más en la misma dirección hiperreguladora e ignorando deliberadamente las leyes del mercado y provocando un verdadero colapso y una absoluta caída en la oferta de la vivienda en alquiler. Se ha hecho a última hora, de forma demagógica y electoralista, y por eso también no va a salir aprobado.

Se carga a los propietarios con las responsabilidades que debería asumir la Administración. La Administración incumple la ley de 2007 de suelo público, que estamos en un tres por ciento desde el año 2007, entre un dos y un tres por ciento, y debería haberse construido suelo público en un quince por ciento.

Nos falta muchísimo, no se han dedicado recursos a ello, se han dedicado recursos a otras cosas, pero a esta no. Y ahora se quiere derivar esta inacción de la Administración, el incumplimiento de las leyes por parte de la Administración se quiere derivar al sector privado, con perjuicio del mercado y con perjuicio de las personas que quieren alquilar una vivienda a precios razonables.

Y, por tanto, nosotros, desde Ciutadans, vamos a votar en contra de este decreto.

La presidenta

Té la paraula, ara, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. Señora *consellera*, desde el reconocimiento al entusiasmo y vehemencia en la adversidad con la que ha defendido su postura, y eso es una conducta que yo siempre respeto –y se lo digo con sinceridad–, también debo decirle que este decreto profundiza en una política catastrófica de vivienda del Gobierno de Cataluña que ha ido provocando sistemáticamente los efectos contrarios a los deseados, sin excepción. Ha sido un desastre sin paliativos.

Ustedes, hace ocho años que gobiernan en Cataluña, o en solitario o en coalición, han tenido tiempo de ensayar todas estas políticas y los resultados son, insisto, catastróficos. Y ustedes continúan culpando al tiempo, a la meteorología. No, han sido sus políticas las que han fracasado. Y este decreto profundiza. Son unas políticas basadas en más restricciones a la libertad contractual y en reiterados ataques a la propiedad privada.

En consecuencia, tres mensajes: uno, la limitación del precio de alquiler, en cualquiera de sus modalidades, acaba incrementando siempre el precio y en los alquileres de temporada no será una excepción. Por lo tanto, otro desastre.

Dos, el concepto de adquisición preferente de la Generalitat es un abuso del poder político sobre los propietarios que roza la confiscación.

Y, en consecuencia –y acabo, punto tres–, como hicimos con la anterior limitación de precios del alquiler y con la ocupación, les avanzo que estamos analizando a fondo el decreto, porque vemos en él claros indicios de inconstitucionalidad, si es que se aprobara.

En consecuencia, un mensaje... Ustedes han tenido tiempo, como lo tuvo la señora Colau, en Barcelona, de experimentar con sus movidas. Han tenido mayoría para gobernar y han podido hacerlo, pero no ha funcionado. Y quieren seguir proponien-

do lo mismo, que es un auténtico fracaso, que provoca los efectos contrarios, como he dicho al inicio de mi intervención.

Se necesita una política radicalmente distinta, una política más libre. Es la única que funciona. No es idílica, lo asumo, pero mucho mejor que la suya, sin duda.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, consellera, agrair-li la seva intervenció i, lògicament, des del nostre grup parlamentari, agrair la voluntat, la determinació, fins i tot l'obstinació de vostè com a consellera, i també del Govern del que forma part, d'intentar millorar la vida dels ciutadans d'aquest país. I fer-ho amb una temàtica tan complexa –que crec que hi ha un consens ampli, des de diferents visions, que el problema de l'habitatge al nostre país és molt greu– i crec que, com a mínim, s'ha demostrat la voluntat d'afrontar-ho.

També de forma injusta s'ha titllat aquest decret d'oportunista o d'electoralista perquè, en aquest cas, s'està obviant tota la trajectòria que en el poc temps que vostè ha estat consellera –aquest any–..., la determinació amb què ha abordat diferents problemàtiques de l'habitatge, com pugui ser la regulació dels habitatges d'ús turístic i demés.

En segon lloc, home, expressar el nostre disgust perquè el flamant guanyador d'aquestes eleccions no hagi tingut a bé avui tampoc acompanyar-nos en aquesta Diputació Permanent quan estem parlant d'unes temàtiques tan greus per a la gent del nostre país com poden ser la sequera o també l'habitatge. Crec que és quelcom que ens hauria de preocupar, perquè és bastant simptomàtic de quines són les seves prioritats.

En tercer lloc, dir que ens trobem amb la síntesi d'aquesta legislatura. Escolti'm, aquí hi ha un acord *de facto* entre el Grup de Junts i el Grup del PSC per impulsar una sèrie de polítiques que no tenen a veure amb l'interès ciutadà. Perquè jo he escoltat la portaveu del Grup de Junts parlant «el sector, el sector». I amb el sector de la ciutadania qui hi pensa? Perquè aquí hem de fer taules de treball, hem de parlar, hem de discutir, que si el sector dels APIs, que si els agents de finques, però amb els ciutadans qui hi interlocuta per donar solucions a les seves problemàtiques?

I jo crec que és prou evident, perquè ho han dit moltes de les persones que m'han precedit, que l'actual regulació està causant una problemàtica que necessita una reparació urgent. I aquesta reparació urgent només pot venir per la via d'un decret que agilitzi tota la tramitació legislativa, que això no obsta que, si és la voluntat dels grups, en posterioritat es pugui tramitar com un projecte de llei. Certament, pot ser d'aquesta manera.

Però, en qualsevol cas, hi insisteixo, ens hem trobat amb la síntesi, el resum del que ha estat aquesta legislatura. Una oposició roent, descarada, per part de Junts, protegint tots aquests col·lectius, i del PSC, fent honor a aquella cèlebre frase, en aquest cas atribuïda a Felip V en l'aprovació del decret de Nova Planta: «*que se consiga el efecto sin que se note el cuidado.*»

En definitiva, anem a allò mateix, perquè els dos estan impeding l'aplicació, en aquest cas, l'aprovació d'una normativa que serviria, certament... Potser no és perfecta, segurament és perfectible, però aborda la realitat del problema i proposa mesures.

I els arguments que s'han expressat per oposar-s'hi són fallços, perquè comencem amb un argument competencial, que les pròpies resolucions del Tribunal Constitucional, i fins i tot, si tinguéssim una mica de respecte per les institucions pròpies, com és el Consell de Garanties Estatutàries, queda claríssim el marc normatiu, i que

en aquest cas el decret que està promovent el Govern de la Generalitat s'ajusta estrictament al marc normatiu i competencial per fer-lo realitat.

Després, com sempre, la manca de capacitat per fer complir la normativa. Què vol dir en aquest cas, què ens vol dir la senyora Romero? Que d'aquí dos anys els ajuntaments tindran cinquanta inspectors per anar a inspeccionar habitatges? Doncs, el problema serà el mateix. És solució dir que tenim un problema? No. (*Veus de fons.*) La solució... –si em permet parlar–, la solució és posar eines per arribar a la resolució dels problemes, no dir: «Ai, aquests problemes no els podem abordar.» Doncs, no, des d'Esquerra Republicana no ens conformem, no ho hem fet mai i no ho farem en aquesta temàtica.

Per nosaltres és evident que hem de lluitar contra la picaresca, com bé vostè diu; la degradació de l'habitatge que suposen aquests arrendaments per habitacions, compartint espais comuns, com puguin ser menjadors, en habitacions compartides... Però això què és?

Vostès quin país volen? Què volen pels nostres ciutadans? Nosaltres no ho volem, això. Nosaltres volem que la gent visqui amb dignitat. I tot això que vostès estan promovent és la indignitat ciutadana per promoure només els interessos d'aquells que sempre han guanyat amb l'habitatge i que volen seguir fent-ho.

Per tant, per nosaltres, totes aquestes mesures que vostès en aquest decret han promogut, senyora consellera, el dret d'adquisició preferent, sobretot en les àrees tenses, que existeixi un règim sancionador, una obligació d'informació –que mínim–... O les competències de consum tampoc no ens són pròpies?

Per tant, per nosaltres és imprescindible l'aprovació d'aquest decret. Lamentem que, novament, doncs, allò que es va dir la «sociovergència» ho impedeixi i ens comprometem fermament... Jo, lamentablement, en aquest cas, com el diputat Peller, que m'ha precedit, no podré fer-ho assegut al seu costat, però tinc el convenciment de que els meus companys seguiran lluitant per aconseguir aquella Catalunya que volem, que més enllà d'independent també és socialment justa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat dels grups parlamentaris, la consellera ha demanat fer un torn de rèplica. Vol dir que té la paraula durant cinc minuts. Gràcies.

La consellera de Territori

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bé, gràcies als grups parlamentaris que hi donen suport, i al to emprat en les seves intervencions. Faig unes puntualitzacions.

El nostre consens és amb la ciutadania organitzada que defensa i treballa per garantir el dret a l'habitatge i que és el que hauríem d'estar fent tots els grups parlamentaris avui aquí. El consens de la «sociovergència»..., ja sabem amb qui consensuen. Ho apuntava el portaveu del grup republicà.

Les fórmules de liberalització, les fórmules que ens han portat a la situació actual, han estat les majoritàries al llarg de la història d'aquest país i ens han portat a un dèficit d'accés al dret a l'habitatge. Per tant, les fórmules liberalitzadores, les d'«el mercat tot ho regula», doncs ens han portat a la situació actual.

El Govern de la Generalitat de Catalunya actua i governa i aplica les normes i les competències pròpies del país, i aquest decret desenvolupa les competències pròpies de Catalunya en matèria de dret civil, i per tant també les competències que té en matèria d'obligacions i contractes, i també en la regulació de la llei d'arrendaments urbans, que també les tenim, i que, per tant, podem regular. I, per tant, podem regular, doncs, el contracte d'arrendament, com podem regular els contractes d'hipoteca, que així ho va avalar el Tribunal Constitucional.

I també els hi apunto alguna qüestió. Jo crec que el decret no se l'han llegit; no se l'han llegit, alguns no se l'han llegit, complementat amb la llei que ve a complementar, perquè addiciona articles, addiciona subapartats a articles vigents de la llei. I es-

tem parlant de la llei d'habitatge de Catalunya, que efectivament ja regula com s'ha de dur a terme l'activitat inspectora. És més, les lleis, el decret llei, la llei –la llei–, el que fa és regular els principis bàsics, i després, el desplegament de com s'ha d'executar aquesta llei normalment es fa a través d'un reglament. El problema és que, com que ho volem regular absolutament tot, moltes vegades perdem la perspectiva de les coses.

Una darrera qüestió. La propietat té una funció social i l'especulació no és una funció social. I alguns, quan parlen del dret de propietat, sembla que encara estiguin en el moment dels romans que es plantaven davant de la seva..., tocant el terra de la seva propietat amb els peus i deien: «El meu dret de propietat arriba...» Tenien dret de propietat sobre les persones, també; sobre els fills, sobre la dona, sobre els esclaus... I sobre el terreny que trepitjaven, miraven al cel i fins allà on els hi arribava la vista era el seu dret de propietat; fins allà on imaginaven que hi havia l'infern o l'hades era també el seu dret de propietat, i podien fer absolutament el que volien. Les societats modernes, i esperem que nosaltres..., quan parlem del dret de propietat..., la propietat té límits. I quin és el límit de la propietat? Doncs la funció social de la propietat.

Per tant, avui, no regulant i no permetent que aquest decret tiri endavant, saben vostès què promocionen una mica més? Doncs el barraquisme vertical del segle XXI. El barraquisme d'ara és el que s'installa de forma vertical en la propietat quan es permet que els habitatges siguin fraccionats i que es puguin llogar els habitatges per habitacions en què hi conviuen famílies. Aquest és el que vostès tanquen avui els ulls i estan promovent. Perquè va d'un dia, va d'una setmana, va d'un mes. I, per tant, doncs sí.

Quin govern plantegen vostès? Aquest és un govern de futur progressista, el que es planteja i el que avui hem pogut veure en aquesta Diputació del Parlament de Catalunya? Doncs, mirin, segurament ens hi trobaran al davant, lluitant i defensant el que hauria de ser en una societat del segle XXI la plenitud de drets. Perquè els hi recordo: sense drets individuals no hi ha drets col·lectius; sense dret individual no hi ha llibertat individual per triar i preveure quin futur vols, com el vols viure i de quina manera el vols viure; sense llibertat individual no hi ha llibertats col·lectives.

Per tant, doncs, ens hi trobaran al davant, treballant i lluitant pel conjunt dels ciutadans de Catalunya, defensant l'interès dels molts per sobre d'aquests pocs que han determinat al llarg de la nostra història sempre anar al capdamunt dels altres, dels molts.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Si ara algun grup parlamentari vol fer ús de la paraula, pot fer una intervenció de dos minuts. Si algú demana la paraula... No? (*Pausa.*)

Doncs, acabat el debat, procedirem ara a la votació. I d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 6/2024.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat de la votació són 8 vots a favor, dels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, la CUP i En Comú Podem; 9 vots en contra, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, VOX, Ciutadans i Grup Mixt, i 5 abstencions, per part del Partit Socialista.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 6/2024 no s'ha validat.

Paraules de comiat de Carlos Carrizosa Torres

Abans d'acabar, sí que voldria..., que m'ha fet la petició de paraula, per part del diputat senyor Carrizosa, que voldria fer una breu intervenció. Quan vulgui.

Carlos Carrizosa Torres

Gràcies, presidenta. Sí, he pedido este turno para despedirme, desde luego, del personal del Parlament, tanto de servicios como de todo el personal, y también de los diputados.

Para mí ha sido un honor representar a los catalanes durante estos años en el Parlament de Catalunya. Yo vine aquí en el año 2012, y desde entonces, desde luego, han pasado muchas cosas. Fue el inicio del *procés*, con Artur Mas; fue el inicio del deterioro del espacio que representaba Convergència i Unió. Vimos cómo se instaba una revolución desde arriba, en la Generalitat; lo hemos vivido en este Parlament. Fueron las clases dirigentes las que impulsaron este *procés*, engañando, en buena parte, a mi modo de ver, a sus propios correligionarios. Y han motivado una división social, una decadencia económica, y, desde luego, se ha dilapidado el prestigio de Cataluña en el resto de España durante esta década en la que yo he sido diputado. Y se ha hecho todo para nada. Por tanto, yo podría decir que, durante estos años, del 2012 justo a ahora, cuando ya en estas elecciones, por primera vez, el independentismo no ha sumado, pues he vivido el auge y caída del *procés*.

También he vivido las vicisitudes correlativas de mi propio partido.

Yo me voy con la sensación de haber cumplido aquello para lo que vine. Yo vine aquí convencido de que todo aquello no era bueno para Cataluña y me voy convencido de que no ha sido bueno y de que nosotros, por lo menos, desde nuestras ideas, desde Ciutadans, pues hemos hecho todo lo posible para que la sociedad catalana tomase otro camino.

Ahora, en esta legislatura, que veremos si empieza... –yo espero que empiece. Si empieza, realmente, yo les deseo a todos los que continúen muchos aciertos y mucha suerte, porque vale la pena, vale la pena hacer política. Y vale la pena...

Y quiero poner también en valor esta dedicación de la política. Quiero decir que, durante todos estos años, pese a los desagradables momentos que hemos tenido que vivir, hemos pasado muchos años conjuntamente diputados que pensamos muy diferente, pero yo creo que, en general, se ha impuesto una cordialidad y una buena convivencia, de la que también me enorgullezco. Ha habido muchísimas... Hay muy buen trato, y esto me gusta decirlo cuando me preguntan por ahí. Yo digo «sí»; en general, aunque políticamente no nos entendamos, los políticos hacemos lo que podemos. Hay una mayoría..., hay una mayoría de políticos que son honrados. Hay una mayoría de políticos que son responsables y valientes, cada uno en lo suyo. Y son la mayoría. Claro que hay gente que viene a aprovecharse de las circunstancias, claro que sí, como en todo, como en todas partes. La política es como la vida, desde luego. Pero quiero decir a la población que yo me he sentido orgulloso de esta época en la que nos hemos dedicado, y creo que hay que poner en valor la política. Se hace mucha crítica, muy gratuita, muy indiscriminada, hacia la política, y eso solo nos conduce a regímenes que no respetan la pluralidad. Y por tanto yo soy muy partidario de la política.

Acabo ya, diciendo que Ciutadans, en los dieciocho años que hemos estado en este Parlamento, hemos constituido la principal oposición al régimen nacionalista que lleva gobernando tantísimos años en Cataluña. Y quiero poner en valor eso también, porque realmente representamos una forma de pensar de los catalanes, y la hemos representado durante mucho tiempo. Es verdad que ahora en horas bajas, por lo que respecta a nuestro partido, pero creo que seguimos representando mucho a muchísimos catalanes que piensan como nosotros.

Y en eso también invito al nacionalismo y al independentismo, con todos los respetos, a que ellos también respeten a esa otra parte de catalanes a los que hemos representado durante tantísimo tiempo y que espero que sigamos representando, por-

que también les digo, y con esto ya sí que acabo, que estoy convencido de que Ciutadans volverá al Parlamento de Cataluña y volveremos a hacer las políticas que hemos hecho siempre, que es, desde luego, una frontal oposición a un proyecto que nos parece divisorio y pernicioso para Cataluña, pero a la vez el poder votar con cualquier otro partido aquellas cuestiones que creemos sinceramente que afectan de forma beneficiosa a los catalanes. Hemos votado con todos los grupos de esta cámara –nosotros no hemos hecho vetos a nadie–, y siempre lo hemos hecho en conciencia, desde el centro liberal y pactando aquellas normas que creíamos que podían ser más favorecedoras para todos los catalanes.

Muchísimas gracias a todos. Es un placer. Y espero verlos en otros ámbitos en los años venideros. Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i deu minuts.